

THE KUDUMBA DEEPAM.

Vol. V.)

August 1934.

(No. 8.)

വിഷയവിവരം.

1. ദൈവജനനിയുടെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം.....	225.
2. വേലക്കാരുടെ വിശുദ്ധൻ.....	226.
3. ദൈവത്തിന്റെ വഴികൾ നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന്.....	232.
4. ഞായറാഴ്ചകളും കടമുള്ള ദിവസങ്ങളും.....	239.
5. പലസ്തീനയിലെ കത്തോലിക്കാ സഭ.....	241.
6. സ്റ്റേഫാൻ.....	244.
7. ഈശോ എന്ന തിരുനാമം.....	247.
8. പൊതുനിയോഗം.....	251.
9. വാഴയുടെ ഉപയോഗങ്ങൾ.....	252.
10. മഹാനാരുടെ പ്രതിമകൾ.....	253.
11. കുരിശുകൾ.....	254.

ഡോക്ടർ നിഷിമുറ ഡി. എസ്സ്. ജാഹ്നാനിസ് ഭന്തവൈദ്യൻ.

എറണാകുളം.

പല്ലു സംബന്ധമായ എല്ലാ രോഗങ്ങളും ചികിത്സിച്ചു സുഖപ്പെടുത്തുകയും കൃത്രിമ പല്ലുകൾ വെച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ലുർദ്ദിലെ വിശുദ്ധ.

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്: ഫാദർ സെറാഫിൻ ബനഡിക്റ്റസ്.

“ലുർദ്ദിൽ ബണ്ണിദിത്ത എന്ന ഒരു ചെറുബാലികയ്ക്ക് പ. കന്യാകുമാരിയുടെ പരിരക്ഷപ്രാപ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടതും അവളോടു പല പവിത്രലബ്ധങ്ങളായ വിവരങ്ങളും അരുളിയതും അതുവഴി അവിടെ ബ്രഹ്മാഞ്ജനമായ ദേവാലയങ്ങൾ പണിതീർത്തതും അന്നു തുടങ്ങി ഇന്നോളവും അവിടെ നിരവധി അത്ഭുതങ്ങൾ തുടർച്ചയായി നടന്നുവരുന്നതും റോം ചെറുബാലികാബാലന്മാരെ ആകർഷണീയമാക്കിത്തീർന്ന പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം ബാലികാബാലന്മാരെ യഥാർത്ഥഭക്തരും പരമാത്മഹൃദയഭക്താക്കിത്തീർക്കുന്നതിന്നു പര്യാപ്തമായ ഒന്നുതന്നെയാണ്. ഏതൽഗ്രന്ഥം കേരളീയകത്തോലിക്കാകുടുംബങ്ങളിൽ ധാരാളം പ്രചരിച്ചുകാണാൻ ഞങ്ങൾ അതിയായി വാഞ്ഛിക്കുന്നു.” പ്രേമിതൻ.

റെറപ്രതിക്ക് വില അര അണ.

പത്രങ്ങളിൽ ,, നാലു അണ.

തഫാൽക്കുപി പുറമേ. കറച്ചുപ്രതികൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ സ്റ്റാമ്പു അയച്ചാൽമതി.

മാനേജർ, കുടുംബദീപം.

തേവര, എറണാകുളം.

കുടുംബദീപം.

ഒരാളെത്തെ വരിസംഖ്യ അയച്ചുതരാതെ അപേക്ഷിക്കുവാനുതര മാസികയുടെ പുതിയ വരികാരായി ചേർക്കുന്നതല്ല.

തുടർച്ചയായ ലേഖനങ്ങൾ മുഴുവനുകൂടി ഒന്നായി അയച്ചുതരാത്തവർക്കും വരിശോധിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ സൗകര്യപ്പെടുന്നതല്ലായ്യാൽ എത്ര ദീർഘലേഖനങ്ങളായാലും ഒന്നായിട്ടു അയച്ചുതരേണ്ടതാണ്.

പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനായി അയക്കുന്നവ വ്യക്തമായി കടലാസിന്റെ ഒരുവശത്തുമാത്രം എഴുതിയിരിക്കണം.

വരായിവർ, “കുടുംബദീപം,” തേവര.

കുടുംബദീപം.

പുസ്തകം ൫. }

ആഗസ്റ്റ് മൻന്ദർ

{ ലക്കം ൮.

ദൈവജനനിയുടെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം.

ദേവമാതാവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം, തന്റെ അമലോ
രുദ്രവംഭോലൈതന്നെ ഒരു വിശ്വാസസത്യമായി തിരുസ്സഭ ഇതു
വരെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ അതിനെ നിഷേ
ധിക്കുന്നവൻ ഒരു പാഷണ്ഡിയായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നില്ല. എ
ങ്കിലും വിശ്വവിഖ്യാതനായ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെയും, വേദശാ
സ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെയും, തിരുസ്സഭയുടെയും ഉപദേശമനുസരിച്ച്
പ. കന്യാകയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഈ തത്വത്തെ സംശയംവിനാ
വിശ്വസിക്കാൻ ഓരോ കത്തോലിക്കനും ബാബ്ബസ്ഥനാണ്.
അതുകൊണ്ട് അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നത് ഭക്തിഹീനതയും ദൈ
വദൂഷണവുമാകുന്നു.

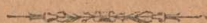
വേദപുസ്തകത്തിലും സഭാചരിത്രത്തിലും നമ്മുടെ കർത്താവി
ന്റെ ഉത്ഥാനത്തേയും സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തേയുംപറ്റി പ്രസ്താ
വിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ദേവമാതാവിന്റെ സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തിയെ
ക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുള്ളത് വാസ്തവംതന്നെ. എന്നാൽ
ഈ ഏകകാരണത്താൽ അത് ഒരു ഭക്തിപരമായ വിശ്വാസ
മാണെന്നു നമുക്കു അനുമാനിച്ചുകൂടാ. ദൈവത്തിന്റെ അമ്മ
എന്ന ആ മഹനീയ സ്ഥാനത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണു
ദേവമാതാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ തത്വം നീ സ്വീകരിക്കുന്നത്.
ഔദ്യോഗിക പാരമ്പര്യവും ആചാരങ്ങളും പിതാക്കന്മാരുടെ പര
നവും ഇതിനെ സ്ഥിരീകരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു.

പ. കന്യാകയുടെ കന്യാത്വവും, അമലോരുദ്രവും, പാപരാ
ഹിത്യവും, ദൈവമാതൃത്വവും മുൻപറഞ്ഞ ദേവമാതാവിന്റെ
സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു മതിയായ കാരണങ്ങ

ളാണ്. നമ്മുടെ ആദിമാതാപിതാക്കന്മാരുടെ പാപമൂലം നമ്മളും ജനനാ പാപികളായിത്തീർന്നു. ഈ ജനപാപത്തിന്റെ ഒരു ശിക്ഷയായിട്ടാണ് നമ്മുടെ ശരീരത്തിന് ശവകുടീരത്തിൽ നാശം സംഭവിക്കുന്നത്. എന്നാൽ പ. ദേവമാതാവ് തന്റെ ഉത്ഭവമുതൽ മരണംവരെ എല്ലാ പാപങ്ങളിൽനിന്നും വിമുക്തയായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം ദേവമാതാവിന്റെ തിരുശ്ശരീരം നാശത്തിന് ആധീനമല്ലതന്നെ.

മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിനുള്ള അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങൾ പാപത്തിന്റെ ഫലമാണെന്നുള്ളതിനുള്ള സംശയമില്ല. ദേവമാതാവും ഇതിന് ആധീനയായിരുന്നു. പ. ദൈവജനനിയുടെ ഭത്ത് പുത്രരായ നമ്മുടെ അനുകരണത്തിന്നും ആശ്വാസത്തിനുമായി ഈ അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങൾ ദേവമാതാവിന് ദൈവം അനുവദിക്കയാണുണ്ടായത്.

ശവക്ഷഴിയിലെ ശരീരനാശം മാംസേഘ്രയ്ക്കു ശരിയായ ശിക്ഷയായി ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

വേലക്കാരുടെ വിശുദ്ധൻ.

(രൂക്മ.)

(റവ. ഫാദർ സെറാഫിൻ ബെനഡിക്ടർ.)

മാററാൽബട്ട് ദിവസം മുഴുവനും പ്രാർത്ഥനയിൽ ചെലവഴിച്ചിരുന്നുവെന്നു അതിശയോക്തിസ്സർവ്വക്രമാതെ പറയാവുന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിനചര്യയിൽനിന്നുതന്നെ അദ്ദേഹം എത്ര ഉന്നതി പ്രാപിച്ചിരുന്നുവെന്നു സ്പഷ്ടമുണ്ടാകുന്നു. രാത്രി, പത്തരമണിക്കു അദ്ദേഹം, സ്വഹസ്തനിമ്നിതമായ കട്ടിലിൽ വിശ്രമത്തിനായി പോകും. 'കട്ടിലിൽ' എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു സർപ്പപ്രകാരേണയും സുഖദായകമായ ഒരു പര്യങ്കസീമനിയായിരുന്നു അത് എന്നു ആരും ധരിച്ചുപോകരുത്. അതു

രണ്ടു പരുപരുത്ത പലകകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു ആണിവച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കുട്ടിലായിരുന്നു. തലയിണയുടെ സ്ഥാനത്തുള്ളതും ഒരു തടിക്കുഷണംതന്നെ. ഈ കുട്ടിലിന്മേലാണ് മാറു കിടന്നുറങ്ങിയിരുന്നത്. അമ്പലമുക്ക് പ്രകൃത്യാ ശൈത്യരാജമാണെങ്കിലും, ശീതബാധയെ തടയുന്നതിനായി ഒരു അരപ്പതപ്പു മാത്രമേ അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. (അതി ശൈത്യമുള്ളപ്പോൾ ഇതു കൂടാതെ ഒരു ചാക്കുതുണിയും ഉണ്ടായിരിക്കും.) അല്പരാത്രി കഴിഞ്ഞുള്ള രണ്ടുമണിക്കു ഒരു നാഴികമണി അദ്ദേഹത്തെ പ്രാത്ഥനയ്ക്കായി വിളിച്ചുണർത്തും. എഴുന്നേറ്റാൽ, എത്രതന്നെ ക്ഷീണമോ ക്ഷീരോ ഉണ്ടായിരുന്നാൽതന്നെയും, അതൊന്നും കൂടാക്കാതെ ഒന്നര മണിക്കൂറോളം കുട്ടിലിൽതന്നെ മുട്ടുകുത്തിനിന്നോ, തറയിൽ നമ്രശിരസ്സനായി സാഷ്ടാംഗംവീണുകൊണ്ടോ പ്രാർത്ഥിക്കും. അനന്തരം ആ പലകയിൽതന്നെ വീണ്ടും കിടന്നു നാലുമണിവരെ വിശ്രമിക്കും. നാലുമണിമുതൽ ഏകദേശം അഞ്ചുമണിവരെ വീണ്ടും പ്രാർത്ഥിക്കും. അഞ്ചുമണിയായാൽ പിന്നെ പള്ളിയിലേയ്ക്കു നടക്കുകയായി. പള്ളിവാതിൽ തുറക്കുന്നതു അഞ്ചരമണിക്കാണ്. അതുവരെ അദ്ദേഹം പള്ളിക്കു പുറത്തുള്ള തറയിൽ (വട്ടക്കല്ലിൽ) മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിക്കും. ദിവ്യപൂജ കഴിഞ്ഞാൽ, ഉഷഃകാല ഭക്ഷണത്തിനായി സ്വഗൃഹത്തിലേയ്ക്കു മടങ്ങും. കൊക്കെയും ഉണക്കയപ്പവുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്ഷണം. ഇതിനുശേഷം ഏകദേശം ഏഴുമുക്കാലോടുകൂടി അദ്ദേഹം തടികയറ്റിയിറക്കസ്ഥലത്തുചെന്നു പണിയിൽ പ്രവേശിക്കും.

പണിസ്ഥലത്തേയ്ക്കു പോകുമ്പോഴും വരുമ്പോഴും വഴിയരികെയുള്ള ദേവാലയസന്ദർശനം ഒരിക്കലും മടക്കിയിരുന്നില്ല. പണിയുള്ളപ്പോൾതന്നെ അല്പം വിശ്രമസമയം ലഭിച്ചാലുടൻ അദ്ദേഹം വല്ല തടിക്കൂട്ടത്തിനിടയ്ക്കോ, മുകളിലോ മൂലയിലോപോയി പ്രാർത്ഥിക്കുക പതിവാണ്. പണിചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും അദ്ദേഹം പ്രാത്ഥനയ്ക്കു വിചാരം വരുത്തിയെന്നു വിചാരിക്കാവതല്ല. എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അദ്ദേഹം വളരെ സൂക്ഷമുള്ള

വന്നു ഒരു മാതൃകാധപാനിയുമായിരുന്നു. ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനു ഒരുമണിക്കൂർ ഇളവുണ്ട്. അപ്പോൾ കഴിക്കുന്നതും കൊക്കോയും അപ്പവും തന്നെയാണ്. ആണ്ടുവട്ടത്തിൽ വെട്ടു മാസവും അദ്ദേഹം മാംസം വഴ്ജിച്ചിരുന്നു. വൈകുന്നേരം പണിസ്ഥലത്തു നിന്നു തിരിച്ചെ വീട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോഴും അദ്ദേഹം മേല്പറഞ്ഞ കൊക്കോയും അപ്പവും ഭക്ഷിക്കും. അത്താഴം കഴിഞ്ഞാൽ ഒരു ഭക്തസഖ്യ സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിക്കും. (അദ്ദേഹം ആറു ഭക്തസഖ്യത്തിലെ അംഗമായിരുന്നു.) ഈ യോഗം കഴിഞ്ഞു മടങ്ങി ചെന്നാൽ പിന്നെയുള്ള സായംകാലസമയം ജ്ഞാനവായനയ്ക്കും ധ്യാനത്തിനുമായിട്ടാണു വിനിയോഗിക്കുക. ഈ ദിനചര്യ മാറു് തന്റെ ജീവിതകാലമെല്ലാം പ്രത്യേക നിഷ്ഠയോടെ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നുവെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മ പറയുന്നത്. ജോലിചെയ്തു കിട്ടുന്ന കൂലി അമ്മയുടെ മരണംവരെ അമ്മയെത്തന്നെ ഏല്പിച്ചിരുന്നു. മരണാനന്തരം, മിശ്രമായ ചെലവു കഴിച്ചിട്ടു മിച്ചം വരുന്നതിനെ സാധുക്കൾക്കു വിതരണം ചെയ്തിരുന്നു.

ഞായറാഴ്ചകളിലും, 'കടമുള്ള' മറ്റു ദിവസങ്ങളിലും ദിവ്യവിരൂപഭജനമായി മാറു് യാതൊന്നും ചെയ്തിരുന്നില്ല. ഞായറാഴ്ച അദ്ദേഹത്തിനു വിശേഷവിധിയായ ഒരു പ്രാർത്ഥനാദിനമായിരുന്നു. അന്നു പള്ളിയിൽ നടക്കുന്ന എല്ലാ ദിവ്യപൂജകളിലും ഒന്നിനു പുറകെ ഒന്നായി അദ്ദേഹം സംബന്ധിക്കും. അവസാനം നടത്തപ്പെടുന്ന പരിശുദ്ധ കർച്ചനയുടെ ആശീർവാദത്തിലും പങ്കുകൊള്ളും. (ഇതു് ഉച്ചകഴിഞ്ഞു ഏകദേശം ഒന്നരമണിക്കാണു്.) ഈ സമയമെല്ലാം അദ്ദേഹം മുട്ടിന്മേൽ തന്നെയാണു നില്ക്കുക. ബാക്കിയുള്ള സമയം, ആഴ്ചയിലെ മറ്റു ദിവസങ്ങളിലെ കൈത്തൊഴിലൊഴികെയുള്ള ദിനചര്യകൾക്കായി വിനിയോഗിച്ചിരുന്നു.

ഈ ഉഗ്രമായ ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹവും സുഖപ്രാർത്ഥനകളും എത്രമാത്രം വിലയുള്ളതായിരുന്നുവെന്നു ദൈവത്തിനുതന്നെ അറിയാം. മറ്റുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അവ മഹാ രഹസ്യങ്ങൾത

ന്നെയായിരുന്നു. യഥാർത്ഥമായ പുണ്യം 'അഹ'ത്തെ ജയിക്കുകയും സ്വാർത്ഥത്തെ വേർതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലാണ് ഒല്ലോ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. മാറിന്റെ പ്രവൃത്തിശേഷവും ഇതുതന്നെയായിരുന്നു. തന്റെയും മറുത്തവരുടെയും പാപപരിഹാരമായിട്ടു തന്റെ പീഡകളെല്ലാം ഈശോയ്ക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യമാ മാറിൽ രൂപമുലമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആധ്യാത്മികഭാഗം സംബന്ധിച്ചു ഇതിലധികമൊന്നും പറയുവാൻ ഞാൻ കാണുന്നില്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബാഹ്യപ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു പലതും അനുമാനിക്കാവുന്നതുമാണ്. എന്തെങ്കിലും സാരമായ ജ്ഞാനവുമായ ദിവസംപ്രതി നടത്തണം എന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന അഭിവാഞ്ഛ അന്യോദൃശമാണ്. ഫാദർ ഫേബർ, കർട്ടീനാൾ സ്കോൽ, വി. ഫ്രാൻസിസ് ദെ സാലെസ്, വി. അൽഫോൺസ് ലിഗോരി എന്നിവരുടെ കൃതികളെക്കൂടെയായിരുന്നു അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞെടുത്തു വായിച്ചിരുന്നതു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവപ്രമാണങ്ങളെക്കുറിച്ചു മനസ്സറിവായുള്ള അജ്ഞത ഒരിക്കലും ഒഴികഴിവിനുള്ള കാരണമാകയില്ലെന്നു അദ്ദേഹം വേണ്ടപോലെ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം ധാരാളം വായിക്കും; അപ്പോഴെല്ലാം താൻ വായിക്കുന്നതിന്റെ സാരാംശമെന്തെന്നു ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള പ്രകാശത്തിനായി ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യും. അദ്ദേഹം പലതവണ വായിച്ചു ഗ്രഹിച്ച പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നു പല ഭാഗങ്ങളും പകർത്തിവെച്ചിട്ടുള്ള അൻപതോളം കടലാസുകൾ ഇന്നും സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

മൗനം എന്നത് മാറ്റ് വിശേഷവിധിയായി അഭ്യസിച്ചുവന്ന സ്വഭാവഗുണങ്ങളിലൊന്നാണ്. അദ്ദേഹം തന്നെക്കുറിച്ചു തന്നെ വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടേ സംസാരിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു അധികമൊന്നും അറിയാനിടയാകാഞ്ഞതു്. അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളിടത്തോളം, അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു പ്രത്യേക ആധ്യാത്മിക നേതാവില്ലായിരുന്നു. അവിടെയുള്ള വൈദികർക്കു മിക്കവർക്കും അദ്ദേഹം അജ്ഞാതനാണ്. മാറ്റ് ടാൾബ

ട്ട് എന്ന നിലയിലല്ല, ഒരു കത്തോലിക്കനെന്ന നിലയിലാണ് അദ്ദേഹം കൂദാശകൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്നതെന്നു കാണികൾക്കു തോന്നിയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ എളിയയുടെ ആഴം നിമിത്തം സ്വസ്വഭാവമുള്ള മൗനമൊഴികെ മറ്റൊരും തന്റെ ജീവിതരീതി അറിയുന്നതിനു സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ല. മരിക്കുന്നതിന്റെ ഏതാൻ ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പായിട്ടേ ആസ്പത്രിയിലെ കമ്പോസ്ട്രികളുടെ സംരക്ഷണയിൽ ഇരുന്നിട്ടുള്ളൂ. ആ സമയത്തും അദ്ദേഹം അവരോടു പ്രത്യേകാനുകൂല്യങ്ങളൊന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ദിവ്യകാരുണ്യം ദിനംപ്രതി ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനു അതിയായ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽതന്നെയും മറുത്ത രോഗികൾ കൈക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ മാത്രമേ മറ്റും കൈക്കൊണ്ടിരുന്നുള്ളൂ. മെഡിക്കൽ പരിശോധന ആവശ്യമായിവന്നാൽ അതിനുമുമ്പായിട്ടുതന്നെ അദ്ദേഹം മുട്ടുരത്താണക്കൾ അഴിച്ചുമാറ്റം. മറുത്തവർ തന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കുണ്ടു പ്രശംസിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹമേ അദ്ദേഹത്തിനില്ലായിരുന്നു. ഏല്പാവരും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് “ആ നല്ല കിഴവൻ” എന്നായിരുന്നു പറഞ്ഞിരുന്നത്. അതിവിനീതനായിരുന്നുവെങ്കിലും ഒരിക്കൽ വി. മരിയ മഗ്ദലേനയേക്കുറിച്ചു, ഈജിപ്തിലെ വി. മരിയയേക്കുറിച്ചും സംസാരിച്ചപ്പോൾ തന്റെ പ്രാർത്ഥനാപരമായ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് മറുത്തവരും അറിയാനിടയായിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. നോക്കണം! മറ്റൊരാൾക്കുവെട്ടിന്റെ ജീവിതം കേവലം അജ്ഞാതമെങ്കിലും എത്ര പണ്ണപുണ്ണമായിരിക്കുന്നു. ഡബ്ബ്ളിനിലെന്നു മാത്രമല്ല, ലോകമൊട്ടുക്കു എത്രയോ വേലക്കാരാണുള്ളത്? എങ്കിലും മാറിനെപ്പോലെ യഥാർത്ഥത്തിൽ പുണ്യാലംകൃതരായ വേലക്കാർ എത്രയുണ്ടായിരിക്കും!

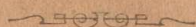
ജീവിച്ചിരിക്കയിൽ അജ്ഞാതനായിരുന്നുവെങ്കിലും ഇപ്പോൾ മാറിനെക്കുറിച്ച് കേൾക്കാത്തവരും സ്നേഹപൂർവ്വം സ്മരിക്കാത്തവരുമായി ആരുണ്ട്? അദ്ദേഹം മരിച്ചതിന്റെ പിറ്റേ കൊല്ലംതന്നെ, അയർലണ്ടിലെ കാത്തലിക് ഭൂത്ത് സൊസൈറ്റി റിപ്പോർ, അന്നുവരെ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് അറിയാനിടയായി

കത്തോളം സംഗതികൾചേർത്ത ഒരു ലഘുലേഖ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ഇപ്പോൾ അതിന്റെ ഒരു ലക്ഷത്തിൽപരം പ്രതികൾ ചെലവായിട്ടുണ്ട്. താമസിയാതെ അതു ഫ്രഞ്ച്, സ്പാനിഷ്, ജർമ്മൻ, പോളിഷ്, ചൈനീസ് തുടങ്ങിയ ഭാഷകളിലേയ്ക്കു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ടും ജനങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ല. വീണ്ടും അവർ കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കായി ആവശ്യപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. തദനുസാരം പൂർവ്വലഘുലേഖാകർത്താവായ സർ ജോസഫ് ഗ്ലിൻതന്നെ ഫൻറവ്-ൽ കൂടുതൽ വിവരങ്ങളുടങ്ങിയ മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അതിന്റെ നാലാം പതിപ്പും കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ചുരുങ്ങിയനാൾകൊണ്ടു ഇതു വിശ്വാതനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന റാൽബട്ടിനെ പുണ്യചാനെന്നു നാമകരണം ചെയ്യാനുള്ള തെളിവുകൾ ധാരാളമുണ്ട്. ജനങ്ങളുടെ നിരന്തരമായ അപേക്ഷമൂലം അവ തിരുസിംഹാസനത്തിൽ സമർപ്പിക്കുന്നതിനു ഡബ്ളിൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ നിബ്ബന്ധിതനായിരിക്കുകയാണ്. പുണ്യചാനെന്ന പേർ വിളിക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം, അദ്ദേഹം ഡബ്ളിനിലെ ആദ്യത്തെ അൽമായ വിശുദ്ധനായിരിക്കും: ഇന്ന് അനേകായിരം രീത്ഥകന്മാർ ഗ്ലാസ് നെവിൻ ശ്മശാനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശവകുടീരം സന്ദർശിക്കുവാൻ ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവിടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലയ്ക്കൽ കരിങ്കല്ല്പിന്റെ ഒരു കുരിശു കാണാം. സന്ദർശകന്മാർ ശവകുടീരത്തിൽ സർവ്വഭാ പൂജയ്ക്കും ചെയ്തുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാൽക്കൽ ഒരു മരപ്പെട്ടിവച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാധ്യസ്ഥം അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾ ഓരോ ലേഖനം അതിൽ കൊണ്ടുചെന്നിടുന്നു. ഇവയിൽ പലതും - ആത്മാത്മികമായിട്ടുള്ളതും ഭൗമികമായിട്ടുള്ളതും - സാധിച്ചുകിട്ടിപ്പോരുന്നതെന്നുള്ളതിനു പല വിശ്വസ്ത സാക്ഷ്യങ്ങളുമുണ്ട്.

മാററ് ടാൽബട്ട്, അയിരിഷ് കത്തോലിക്കരുടെ പ്രാർത്ഥനാപരമായ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരുദാഹരണമത്രെ. ഇദ്ദേഹം

ലോകമാസകലവുമുള്ള വേലക്കാരുടെ ദൈവഭയത്തനായ ഒരു ആദർശപുരുഷനുമാകുന്നു. ആകയാൽ വേലക്കാരെല്ലാം ഈ സിദ്ധനെ അനുകരിച്ച് മറ്റു മറ്റു ടാൽബട്ടുകളായിത്തീരുവാൻ പരിശ്രമിക്കട്ടെ.

“ദൈവത്തിന്റെ വഴികൾ
നിഗൂഢങ്ങളാകുന്നു.”

(ശ്രീമാൻ അൻറണി കോയിത്തറ ബി. എ.)

“ഇന്ന് ഞായറാഴ്ചയല്ലേ, കൊച്ചാപ്പ. അടിമപ്രവർത്തികൾ മുടക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ദിവസമാണെന്നറിഞ്ഞുകൂടേ?”

“അതിനെന്താണ്? കുറച്ചു പുല്ലു ചെത്തിയെന്നുകരുതി വലിയ ദോഷമൊന്നും ആവൂല്ല.”

“അങ്ങനെ പറയരുത്. നീ വേദോപദേശം പഠിച്ചിട്ടില്ലേ? കഴിഞ്ഞതവണ വികാരിയച്ചൻ പറഞ്ഞതെന്താണ്? ആദായത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള പ്രവൃത്തികളൊന്നും കടമുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ എടുത്തുകൂടാ. ഈ പുല്ലുവിറു കാത്തു മേടിക്കാനാണല്ലോ നിന്റെ ഉദ്ദേശം. ആകയാൽ ഈ പ്രവൃത്തി ദോഷമാണ്.”

“ആട്ടെ, എന്റെ ഉപദേശി, ഒന്നു നിത്തു. പ്രസംഗം പറയണമെങ്കിൽ പട്ടം കിട്ടിയിട്ടാകട്ടെ. എന്റെ കാര്യം നോക്കാൻ എനിക്കറിയാം. ഇങ്ങേയ്ക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതരട്ടെ.”

അസ്തമനസ്യന്റെ കിരണകന്ദങ്ങളാൽ എറണാകുളം കായൽവക്കിന് തങ്കച്ചായമിടുന്ന ജൂൺമാസത്തിലെ ഒരു സായാഹ്നഃവളയിലാണ്, കായൽവക്കത്ത് നിബിഡമായി പടർന്നുപിടിച്ചിരിക്കുന്ന കറുക്കപ്പല്ലുകളുടെ ഇടയിൽനിന്ന് മേലുലരിച്ച സാദോഷനകവു പ്രചരിച്ചത്. കൊച്ചാപ്പയും പത്രോസുകുട്ടിയും സമവയസ്സായ രണ്ടു അനാഥബാലന്മാരാണ്. മാതാപി

താക്കളുടെ അകാലനിർദ്ദാഷം, ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ കാലക്ഷേപം ചെയ്തതുകൊണ്ട്, അവരെ നിർദ്ദാഷിതരാക്കി. പുല്ലുവെത്തി ചന്തയിൽ കൊണ്ടുപോയി വിൽക്കുന്നതായിരുന്നു അവരുടെ നിത്യവൃത്തിക്കുള്ള ഒരു പ്രധാന മാർഗ്ഗം.

കുട്ടികൾ രണ്ടുപേരുടേയും സ്വഭാവം തുലോം വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. ധനസ്വാമിമാണ് കൊച്ചുപ്പുറത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയേയും സമയത്തേയും മുഴുവനായി ആകർഷിച്ചത്. ഞായറാഴ്ച ദിവസങ്ങളിൽ കബാന കാണുന്നതിനും അനേകിന ജപങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനും അയാൾക്ക് സമയം കിട്ടിയിരുന്നില്ല. പക്ഷെ, പത്രോസുകുട്ടിയുടെ “മട്ട്” ഇതല്ലായിരുന്നു. ഒരു ദിവസമെങ്കിലും ദിവ്യപുരുഷ കാണുന്നതിനും നമസ്കാരങ്ങൾ എത്തിക്കുന്നതിനും അയാൾ മുടക്കു വരുത്തിയിരുന്നില്ല. വേദോപദേശ പഠനത്തിൽ അദ്വിതീയനായിരുന്ന അയാൾ വികാരിയച്ചന്റെ “കണ്ണി ലുണ്ണി” ആയിരുന്നു. വൈദികാന്തസ്സിൽ പ്രവേശിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹം ചെറുപ്പത്തിലേതന്നെ അയാളുടെ അന്തരംഗത്തിൽ വേരൂന്നി. വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ സ്വസ്തേഹിതന്മാരോട് പ്രസ്തുത ആഗ്രഹത്തെ അയാൾ പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, പുല്ലുവെത്തിനടക്കുന്ന അനാഥച്ചെറുക്കൻ പട്ടക്കാരനാകുവാൻ ഭാവിക്കു എന്തെങ്കിലും വാർത്ത ശ്രവിക്കുകയും അനല്പമായ പുഷ്പരസത്തെയാണ് ഉല്പാദിപ്പിച്ചത്. “ശെമ്മാശാ, സിമ്മനാരി തുറക്കാറായില്ലേ? പുത്തൻകബാന ഇക്കൊല്ലമാണോ?” — ഇത്യാദി പരിഹാസവചനങ്ങൾ പത്രോസുകുട്ടിക്ക് സ്വപരിചയക്കാരിൽനിന്നു പലപ്പോഴും ലഭിച്ചുവായി. എങ്കിലും ആ ക്രൈസ്തവ ബാലൻ നിരാശക്ക് വശംഗതനായില്ല. മീൻപിടുത്തക്കാരനായ പത്രോസിനെ മാപ്പാപ്പാ പദത്തിലേക്കുയർത്തിയ ജഗദീശ്വരൻ അസാധ്യമായി യാതൊന്നുമില്ലെന്നുള്ള ഭ്രമവിശ്വാസത്തോടുകൂടി അയാൾ സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ, സ്നേഹപാശബന്ധിതനായി സകാരിയിൽ ആരൂഢനായിരിക്കുന്ന മിശിഹായുടെ സന്നിധിയിൽ ദിവസേന ഉണർത്തിക്കു പതിവായിരുന്നു.

സ്വസ്തേഹിതന്റെ ഉപദേശവും സാന്നിധ്യവും ഒരുപോ

ലെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു, കൊച്ചാപ്പു പല്ലവെട്ടിത്തുടങ്ങി. ആ പല്ലു പണമായി രൂപാന്തരപ്പെടുമ്പോൾ തന്റെ “കാശുകുടക്ക”യുടെ ഘനം പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിക്കുമല്ലോ എന്നോർത്ത ആ ധനലോലുപൻ സന്തോഷിച്ചു. പക്ഷെ പത്രോസുകുട്ടിക്ക് അതത്ര പിടിച്ചില്ല. സ്നേഹിതനെക്കൊണ്ട് പല്ലുറപ്പിക്കരുതെന്നതന്നെ അയാൾ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഭീഷ്മമായ പത്മലോചനക്കൊന്നും ഇടകൊടുക്കാതെ, അയാൾ കൊച്ചാപ്പുവിന്റെ കയ്യിലിരുന്ന അരുവാളിന്മേൽ കടന്നുപിടിച്ചു. കൊച്ചാപ്പുവിനു അതൊട്ടും രസിച്ചില്ല. കോപം സാമാന്യത്തിലധികം ൨൩൪. ഫലമെന്തായിരിക്കുമെന്നു ചിന്തിക്കാതെ, അയാൾ അരുവാൾ പെട്ടെന്നു പുറകോട്ടു വലിച്ചു. പത്രോസുകുട്ടിയുടെ കയ്യിൽനിന്ന് അരുവാൾ സ്വതന്ത്രമായി. ഉത്തരക്കുണത്തിൽ കൊച്ചാപ്പു അരുവാൾ താഴെ ഇട്ടു. അയാളുടെ പെട്ടെന്നുള്ള വലിയുടെ ഫലമായി പത്രോസുകുട്ടിയുടെ ഇടത്തെക്കയ്യിന്റെ ചെറുവിരൽ അറുപോയിരുന്നു.

ഏതാനും ദിവസത്തെ ആശുപത്രി ചികിത്സയാൽ പത്രോസുകുട്ടിയുടെ മുറിവ് ചൊറുത്തു. പക്ഷെ ജീവപയ്യുനും ആ അനിഷ്ടസംഭവത്തിന്റെ സ്മരണയെ നിലനിർത്തുന്നതിന് അയാളുടെ ഇടത്തെക്കയ്യിലെ ചെറുവിരലിന്റെ അഭാവം പ്രാപ്തമായി. കൊച്ചാപ്പുവിന്റെ സങ്കടത്തിന്നതിരണ്ടായിരുന്നില്ല. താൻമൂലം സ്വമിത്രത്തിന് ഭവിച്ച ആപത്തിൽ അയാൾ നിർവ്വജം വൃസിച്ചു. പക്ഷെ പത്രോസുകുട്ടിക്ക് വലിയ വിഷാദമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. സ്വനാഥനായ മിശിഹായുടെ സ്നേഹത്തെപ്രതി ചെറുവിരലെന്നല്ല, വേണ്ടിവന്നാൽ പ്രാണൻകൂടി കളയുന്നതിന് ആ ധീരബാലൻ സന്നദ്ധനായിരുന്നു.

*

*

*

*

സംവത്സരങ്ങൾ ശീശ്രഗതിയിൽ ധാപനം ചെയ്തു. കൊച്ചാപ്പുവിന്റെ ക്രമാതീതമായ ലബ്ധും അതുലാപനവും സംയോജിച്ചപ്പോൾ അയാളുടെ പണപ്പെട്ടി നിറഞ്ഞുതുടങ്ങി. കാലതാമസമെന്തെ, അയാൾ കൊപ്രാക്കുവടത്തിൽ എപ്പെട്ടു.

ലാഭത്തുക വർദ്ധനവായിത്തന്നെയെന്നു. സാവധാനത്തിൽ അയാൾ ഒരു ബാങ്ക് തുടങ്ങി. സമത്വനാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ നിയമനവും ശ്രദ്ധപൂർവ്വമായ പ്രവർത്തനവും ബാങ്കിന് ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രദാനം ചെയ്തു. പൊതുജനങ്ങൾക്കു ബാങ്കിൽ വിശ്വാസവും തൽപ്രവർത്തകനിൽ മതിപ്പും വർദ്ധിച്ചു. എറണാകുളത്തെ കബേരനാരിൽ കൊച്ചാപ്പു ഭൂമി ഗണനീയമായി. ഇങ്ങനെയെല്ലാമായിട്ടും അയാൾ യഥാർത്ഥ സന്തോഷം അനുഭവിച്ചിരുന്നില്ല. മനസ്സിൽ സദാ ഒരു അസ്വസ്ഥതയാണ് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത്. സാധു! ഹൃദയപൂർവ്വമുള്ള ദൈവസ്നേഹത്തിൽനിന്നുമാത്രം ഉൽഭൂതമാകുന്ന ആത്മീയസമാധാനം അയാൾ ഉറപ്പിക - അണ - പൈ - എന്നിവയിൽ അന്വേഷിച്ചു; പക്ഷെ കണ്ടെത്തിയില്ല.

ഇക്കാലമത്രയും പത്രോസുകുട്ടി എവിടെ ആയിരുന്നു? യാതൊരുത്തർക്കും അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. എറണാകുളം കായൽ വക്കത്തുവെച്ചു കൈമുറിഞ്ഞിട്ട് ഒന്നരക്കൊല്ലത്തിനകം അയാളുടെ ഇടവകയിലെ വികാരിയച്ചന് വിദൂരസ്ഥമായ ഒരു പള്ളിയിലേക്ക് സ്ഥലംമാറ്റമായി. അച്ചന്റെ വിധോഗവാത്ത് പത്രോസുകുട്ടിയെ വല്ലാതെ ക്ലേശിപ്പിച്ചു. ഐഹികബന്ധുക്കൾ ആരുംതന്നെ ഇല്ലാതിരുന്ന ആ ബാലന് വികാരിയച്ചന് ഗുരുവുമിത്രവുമായിരുന്നു. ഇത്തരണത്തിലാണ് ദയാശാലിയായ ആ പട്ടക്കാരൻ തന്റെറകൂടെ പോരുന്നതിന് പത്രോസുകുട്ടിയെ ക്ഷണിച്ചത്. ബന്ധുപർവ്വങ്ങളിൽ ആരുടേയും സാന്നിധ്യത്താൽ അലംകൃതമല്ലാതിരുന്ന എറണാകുളം വിടുന്നതിനു അയാൾക്കു ലവലേശം വൈമനസ്യമില്ലായിരുന്നു. തന്മൂലം പത്രോസുകുട്ടി വികാരിയച്ചനോന്നിച്ചു പറപ്പെട്ടു. അയാളുടെ അനന്തര വിശേഷങ്ങളെ എറണാകുളത്തു് ആരുംതന്നെ അന്വേഷിച്ചില്ല. വയറുചിഴിപ്പിനു വഴിയില്ലാതെ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു വശംകെട്ടോടിപ്പോയ ഒരു ദരിദ്രബാലന്റെ വർത്തമാനങ്ങൾ അറിയുവാൻ കൗതുകമുള്ളവരായി, സമ്പത്തിന്റേയും പരിഷ്കാരത്തിന്റേയും കേളീരംഗമായ എറണാകുളം പട്ടണത്തിൽ, ആരാണുണ്ടാവുക?

ശൈശവസുഹൃത്തായ കൊച്ചാപ്പുപോലും പത്രോസുകുട്ടിയെ വിസ്തരിച്ചുകളഞ്ഞു.

കൊച്ചാപ്പവിന്റെ ബാങ്ക് ഫൻറൺ-വരെ അപ്രതിഫലമായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു. അക്കാലം സാഹചര്യങ്ങൾ അല്ലാത്തതായി പ്രതികൂലപ്പെടുത്തുമാണി. ലോകമാസകലം ഗ്രസിച്ചുതുടങ്ങിയ ദാരിദ്ര്യസതപം കേരളത്തിലും എത്തി. ഉൽപന്നങ്ങളുടെ വില ഇടിഞ്ഞു. വാണിജ്യ വ്യവസായങ്ങൾ ശിഥിലിഭവിച്ചു. കഷ്ടനാളുടെ സ്ഥിതി ശോചനീയമായി. ബാങ്കുകളിൽ പണം പിരിഞ്ഞു കിട്ടാത്തതുമായി. താദൃശ വൈഷമ്യങ്ങൾ കൊച്ചാപ്പവിന്റെ ബാങ്കിനേയും ബാധിച്ചു. എന്നാലും ധാരാളം മൂലധനമുണ്ടായിരുന്ന ആ ബാങ്കിൽ അർക്കംതന്നെ അവിശ്വാസം തോന്നിയില്ല. ബാങ്കിൽ ജോലി മുറക്കു നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷെ പൊതുജനധാരണ പിശകായിപ്പോയി. കൊച്ചാപ്പവിന്റെ ബാങ്ക് പൊളികതന്നെ ചെയ്തു. ധനത്തിന്റെ ഗമനാഗമനങ്ങൾ മനുഷ്യബുദ്ധിക്ക് അഗോചരംതന്നെ. ബാങ്കിന്റെ വാതിൽ പൂട്ടപ്പെട്ടു.

കൊച്ചാപ്പവിന്റെ സങ്കടത്തിന്നതിരില്ലാതായി. ധനത്തിന്റെയല്ലാ, മാനത്തിന്റെ നഷ്ടമാണ് അയാളെ കൂടുതൽ ക്ലേശിപ്പിച്ചത്. എറണാകുളത്തെ വാസവും പൂർവ്വപരിചയക്കാരരുടെ സന്ദർശനവും അയാൾക്കു ദുസ്സഹമായിത്തീർന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് ഒരുദിവസം പ്രഭാതവേളയിൽ കൊച്ചാപ്പവിനെ കാണാനില്ലെന്നുള്ള വാർത്ത എറണാകുളത്തു് പരന്നതു്. അയാൾക്കു എത്ര സംഭവിച്ചു എന്നു ആർക്കും അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. പല പല ഉത്സാഹങ്ങളും ജനതാമല്യത്തിൽ പരന്നു. ഒടുവിൽ, കൊച്ചാപ്പ അപമാനകേശം സഫിയാതെ കായലിൽ ചാടി സ്വജീവൻ ത്യജിച്ചു എന്നുള്ള കിംവദന്തി, നാടൊട്ടു് പ്രബലപ്പെട്ടു.

*

*

*

*

ഫൻറൻ ജൂൺമാസത്തിലെ ഒരു ശനിയാഴ്ച ബാങ്കളർ “സെൻറ് മത്താസ് ആശുപത്രി”യിൽ കല്പോന്നായ ഫാദർ പീറ്റർ ത്ര്യഹോം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇരുന്നു ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. കയ്യി

ലിരിക്കുന്ന ഒരു ഇംഗ്ലീഷുപത്രം അദ്ദേഹം സാവധാനത്തിൽ പാരായണം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പെട്ടെന്ന് മുറിയുടെ കവാടപ്രദേശത്തു ഒരു മുട്ട കേട്ടു. “കടന്നുവരിക”, എന്നുള്ള അച്ചന്റെ ക്ഷണം ക്ഷീണഗാത്രനായ ഒരു വൃദ്ധനെ അകത്തേക്കാനയിച്ചു. തലമുടി നാച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടില്ലാത്ത അയാളുടെ വടനപ്രദേശത്തു കലശലായ ക്ലേശങ്ങളുടേയും തൽഫലമായ അകാലവാല്കൃത്തിന്റെയും ലക്ഷ്യങ്ങളാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. “അച്ചാ, എനിക്കു സുഖമില്ല. കയ്യിൽ കാശുമില്ല. ആശുപത്രിയിൽ ധർമ്മമായി എന്നെ ചികിത്സിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിപ്പാനാണ് ഞാൻ വന്നത്”, എന്നു അയാൾ ഇംഗ്ലീഷും തമിഴും ഇടകലർത്തി പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. ആ നഗരന്റെ ഭാവവും സ്വഭാവവും ഫാദർ പീറ്ററിന്റെ മനസ്സിനെ ഇളക്കി. “താൻ ഒരു കത്തോലിക്കനാണോ?” എന്ന ചോദ്യത്തിന് “അതെ” എന്നു മറുപടി കിട്ടി.

ഫാദർ: തന്റെ ഇടവക ഏതാണ്?

ആഗതൻ: ഞാൻ ഇവിടുത്തുകാരനല്ല. എന്റെ രാജ്യം മലബാർ ആണ്.

ഫാദർ: മലബാറോ? മലബാറിൽ എവിടെ?

ആഗതൻ: എറണാകുളം.

ഫാദർ: തന്റെ പേര്?

ആഗതൻ: ജോസഫ്. കൊച്ചാപ്പ എന്നാണ് നാട്ടിൽ വിളിക്കാറ്.

ഭൂതകാലദൂരതയിലെ അനുഭവങ്ങളുടെ സ്മരണ ഫാദർ പീറ്ററിന്റെ അന്തരംഗത്തിൽ തളിക്കയറി. കയ്യിലിരുന്ന പത്രം നിലംപതിച്ചു. “എന്നെ അറിയില്ലേ?” എന്നു അദ്ദേഹം ഇടറിയ സ്വരത്തിൽ ചോദ്യം ചെയ്തു. ഉത്തരത്തിനുണ്ടായ താമസം അദ്ദേഹത്തെ അക്ഷമനാക്കി. “ഇതെങ്കിലും അറിയുമോ?” അദ്ദേഹം തന്റെ ഇടത്തെക്കരം ഉയർത്തിക്കാട്ടി. ആ കയ്യിന്മേൽ ചെറുവിരൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അറുവുക്കത്തായ ചില ശബ്ദശകലങ്ങളെ ബാഹിശ്ചരിച്ചുകൊണ്ട് ആഗതൻ ഫാദർ പീറ്ററി

ന്റെ വക്ഷപ്രദേശത്തിൽ പതിച്ചു.

*

*

*

സുഖദിനം സൽഗുണസമ്പന്നമായ വികാരിയച്ചന്റെ ശുപാർശയാട ഫലമായി പത്രോസുകുട്ടിക്ക് “പോണ്ടിച്ച്വേരി” സിമ്മനാരിയിൽ പ്രവേശനം ലഭിച്ചു. മിഷ്യൻപ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനായി വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളെ പരിശീലിപ്പിച്ചിരുന്ന ആ സിമ്മനാരിയിൽ പത്രോസുകുട്ടി പണച്ചിലവ് ഒന്നുതന്നെ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നില്ല. കൃത്യനിഷ്ഠയുടേയും സ്ഥിരോത്സാഹത്തിന്റേയും ഫലമായി ചരീക്കുകളിലെല്ലാം അയാൾ സ്തുത്യർഹമായി വിജയം നേടി. തക്കകാലത്തിൽ വൈദികപട്ടവും കട്ടി. അനേകസ്ഥലങ്ങളിൽ ഫലപ്രദമായി വേലചെയ്ത ശേഷം ആ വൈദികവർഗ്ഗം “സെൻറ് മർത്താസ് ആശുപത്രി”യിൽ “കപ്പോൻ” ആയി നിയമിക്കപ്പെട്ടു.

സ്വദേശവാസം അസഹനീയമായി തോന്നിയതിനാൽ കൊച്ചാപ്പ ഒരു രാത്രി വീടു വിട്ടു വേഷപ്രച്ഛന്നനായി പുറപ്പെട്ടു. പലസ്ഥലങ്ങളിൽ ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു, അയാൾ ഒടുവിൽ ബാങ്കളൂരത്തി. കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന പണമെല്ലാം അവസാനിച്ചു. സഹായികളും സ്നേഹിതന്മാരും എന്ന നിലയിൽ ആരുമുണ്ടായില്ല. ഭാരിദ്രവും രോഗവും ഏകകാലത്തു് അയാളെ ബാധിച്ചു. രോഗാൽക്കനായ അയാൾ “സെൻറ് മർത്താസ് ആശുപത്രി”യിൽ എത്തി. ഇപ്രകാരമാണ് ശൈശവമിത്രമായ പത്രോസുകുട്ടിയുമായുള്ള പുനഃസന്ദർശനം അയാൾക്കുണ്ടായത്. അതെ, പണ്ട് പല്ലു ചെത്തി നടന്നിരുന്ന പുത്തൻവീട്ടിൽ പത്രോസുകുട്ടിതന്നെയാണ് ഇപ്പോൾ റവറൻഡ് ഫാദർ പീറ്റർ ന്യൂഫോം എന്ന അഭിധാനത്തിൽ അയാൾക്ക് അക്ഷീലക്ഷിഭവിച്ചത്. ദൈവത്തിന്റെ വഴികൾ നിഗൂഢങ്ങളാൽ തന്നെ.

“ദൈവം മറിച്ചു നിനച്ചിടിലർക്കുണത്തിൽ
മത്തുൻ വെറും പഴു, മഹാബ്ബിമരുപ്രദേശം.”

ഞായറാഴ്ചകളും കടമുള്ള ദിവസങ്ങളും.

റവ. ഫാദർ ഫ്രാൻസിസ് സി. ഡി.

(തുടർച്ച)

ഇനിയും ഈ പ്രമാണം എന്താണ് വിലക്കുന്നതെന്നുകൂടി ചുരുക്കമായി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ഉപസംഹരിച്ചേക്കാം. ഫുൾവ-ാം കാനോന പ്രസ്താവിക്കുന്നത് “ദാസ്യവൃത്തികളിൽനിന്നും, കച്ചേരി ജോലികളിൽനിന്നും, ന്യായമായ പതിവ് ഇല്ലാത്ത പക്ഷം, പരസ്യമായിട്ടുള്ള ക്രയവിക്രയങ്ങളിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കണം” എന്നാണ്.

ദാസ്യവൃത്തികൾ എന്നു പറയുമ്പോൾ ഭാഷന്മാർക്ക് വേലക്കാർക്കുണ്ടാത്ത ജോലികൾ എന്നും, ശാരീരശക്തികൊണ്ടു നിവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നവക്ക് ശരീരത്തിന്റെ ആവശ്യാദികൾക്കു ഉപകരിക്കുന്നവയുമായ ജോലികൾ എന്നു അർത്ഥമാക്കണം. അതായത് ക്രിമിനൽവേലക്കാർ, കച്ചവടക്കാർ, മറ്റു പണിക്കാർ സാധാരണ ഉൾപ്പെടാറുള്ള ജോലികളെയാണ് ഇവിടെ പ്രമാണം വിവക്ഷിക്കുന്നത്. ആയതിനാൽ നിലം ഉഴുക, കിളയ്ക്കുക, വിരക്കുക, കൊയ്യുക, കൃഷിചെയ്യുക, എന്നിങ്ങനെയുള്ള വേലകളും, സിമെന്റുപണി, ഇരുമ്പുപണി, ആശാരിപ്പണി, തയ്യൽപ്പണി, ആദിയായ ജോലികളും മുടക്കപ്പെടുന്നു. അവസ്വസ്ഥദിവസത്തിനു മേൽനോട്ടമല്ലല്ലോ. എന്നാൽ യാത്രകഴിക്കുക, പൊതുഗുണത്തിനുവേണ്ടി വണ്ടികൾ നടത്തുക, സാമിത്രിപരമായ വേലകളിൽ എപ്പെടുക, ചിത്രം നിർമ്മിക്കുക, ക്ഷൗരംചെയ്യുക മുതലായവയൊന്നും മുടക്കപ്പെടുന്നില്ലതാനും. അങ്ങിനെതന്നെ ദാസ്യവൃത്തികൾ എന്നു പറയുമ്പോൾ, ലാഭത്തേക്കുറിച്ചോ, ഉല്ലാസത്തിനുവേണ്ടിയോ, സദ്ഭദ്രേശ്യത്തോടുകൂടിയൊ, ഭദ്രഭദ്രേശ്യത്തോടുകൂടിയൊ, ഭേദക്രമത്തോടുകൂടിയൊ അല്ലാതെയൊ എന്നിങ്ങനെയുള്ള പരിചിന്തനങ്ങൾക്കു പകരം, പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വഭാവത്തെയാണ് നിരീക്ഷിക്കേണ്ടത്. ഇത്രയും വിസ്തരിച്ചതിൽനിന്നും, മാനസികവൃത്തികളായ വായന, പഠനം, ആദിയായ കൃത്യങ്ങൾ മുടക്കപ്പെടുന്നില്ലയെന്നു അനുക്തസിദ്ധമാണല്ലോ. ജീപ

സന്ധാരണത്തിനു ആവശ്യമായ കൃത്യങ്ങളും, ദൈവാരാധനയ്ക്കു ചെയ്യേണ്ട ജോലികളും ദാമ്പ്യവൃത്തികൾ തന്നെയായിരുന്നാലും അവയിൽ ഏർപ്പെടുന്നത് നിയമവിരുദ്ധമല്ല. ആയതിനാൽ ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യുന്ന വേലക്കാക്കും, പള്ളിത്തുറുപ്പയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കുറ്റാരോപിതരും, ഏതൽകൃത്യങ്ങളിൽ ആവശ്യമുള്ള ജോലികൾ ചെയ്യാം.

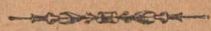
കുടുംബപ്രവൃത്തി എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, ഔദ്യോഗികമായി ന്യായസ്ഥലത്തു ചെയ്യുന്ന സാക്ഷിവിസ്താരം, ന്യായസ്ഥലത്തോടുമുള്ള സമ്പന്നതയും ചെയ്യൽ, വിധിപ്രസ്താവന, വിധിപ്രാവർത്തികമാക്കൽ മുതലായ പ്രവൃത്തികളാണ്. എന്നാൽ വ്യവഹാരസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ അഭിഭാഷകന്മാരോടാലോചിക്കുന്നത് ഈ പ്രമാണത്തിനു വിരോധമല്ല.

കുടുംബപ്രവൃത്തികളും നിയമവിരുദ്ധമാണ്. എല്ലാവർക്കും ഭേദമായവയിൽ പോകുന്നതിനു സമയവും സൗകര്യവും ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കൂടെയാണ് ഈ നിയമം. പ്രകൃതത്തേക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക ഗുരുക്കന്മാരോടോ, മറ്റോ, ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കട്ടെ.

ശരീരസാമ്പത്തികം, വലിയൊരുതരം, മറ്റു വലിയ ആവശ്യങ്ങൾ മുതലായവ കണ്ടുവന്നു കാണുന്നതിനുള്ള കടത്തിൽനിന്നും നാം നിർവൃതരാണെന്നും, അപ്രകാരംതന്നെ തക്കകാര്യത്തെക്കുറിച്ചു മുടക്കപ്പെട്ട വേലകൾ കടമുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ പാടുണ്ടെന്നും, അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത് പാപകരമല്ലെന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കണം. എന്നാൽ ഈ വിഷയങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തൻ യഥേഷ്ടം ന്യായ ന്യായ വിചേനയെ പ്രവർത്തിക്കാതെ അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക ഗുരുക്കന്മാരുടെ ആലോചനയോടുകൂടി ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു മാത്രമേ തല്പരാം പറയാനുള്ളൂ.

വിശ്വാസികൾ സർവ്വസാധാരണയായി ഈ പരിശുദ്ധ നിയമത്തെ ലംഘിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു് ബഹുഭൂത ആധുനികകാലങ്ങളിലെ ഭേദം തിന്മകളിലൊന്നാണ്. ശോചനീയമായ ഈ അനൗചിതമില്ലായ്മയ്ക്ക് ദൈവനിതി നിഷ്കൃഷ്ടം നമ്മെ ശിക്ഷി

ച്ചേക്കും എന്നുള്ള ഭയത്തോടുകൂടി നാം വ്യാപരിക്കണം. ആധുനികകാലങ്ങളിൽ നിയമം ലംഘിക്കുന്നവരെ ദൈവം കല്ലെറിയുന്നതിനു വിധിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, അവരെ അവിടുന്ന് നിത്യനരകംഗിക്കു വിധിക്കുമെന്നു ഓർത്തുകൊള്ളട്ടെ.

പലസ്തീനയിലെ കത്തോലിക്കാസഭ.

(ശ്രീമാൻ ജെ. ജെക്കബ് ചെമ്മഞ്ചേർ ബി. എ.)

ലോകമുദയമായ ക്രിസ്തു ജനിച്ചുവളന്ന് തന്റെ പ്രസംഗങ്ങളാലും ക്രൂശമരണത്താലും ലോകപരിത്രാണകർമ്മത്തെ സാധിച്ച സ്ഥലമാണ് പലസ്തീന. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലത്തു അവിടത്തെ നിവാസികളായിരുന്ന യഹൂദന്മാരും മറ്റു മതസ്ഥരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശതകളായിട്ടാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ കാലക്രമേണ അവരെല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശതല്പജങ്ങളെ സ്വീകരിച്ച് ക്രിസ്താതത്തെ അവലംബിച്ചു ആറാം നൂറ്റാണ്ടോടുകൂടി പലസ്തീന ഒരു ക്രിസ്തീയ രാജ്യമായിത്തീർന്നു. അനേകം ദേവാലയങ്ങളും സന്യാസാശ്രമങ്ങളും അവിടെ ആവിർഭവിച്ചു. അന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ലോകത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും തീർത്ഥയാത്രക്കാർ മിശിഹായുടെ ജീവിതത്താലും ക്രൂശമരണത്താലും പരിപാവനമാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വിശുദ്ധ സ്ഥലങ്ങളെ സന്ദർശിക്കുവാൻ കൂട്ടംകൂട്ടമായി വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇന്നാകട്ടെ പലസ്തീന വിവിധ മതങ്ങളുടേയും വിവിധ വർഗ്ഗക്കാരുടേയും ഒരു മത്സരരംഗമാണ്; കഴപ്പങ്ങളും ലഹളകളും അവിടെ സുലഭമാണ്. ഈ വിവിധ മതാവലംബികളിൽ എണ്ണത്തിലും വണ്ണത്തിലും പ്രബലവും കുറഞ്ഞ ഒരു കക്ഷിയാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ. ഈ ന്യൂനകക്ഷിയുടെ സ്ഥിതിയെ ശരിയായി അറിയുവാൻ, ജനസംഖ്യയുടെ മറ്റു വിഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി

സ്വസ്ഥമായ ഒരു ജ്ഞാനമെങ്കിലും നമുക്കാവശ്യമാണ്.

പലസ്തീനയിലെ ജനസംഖ്യയിൽ പകുതിയിലധികവും മുഹമ്മദീയരാണ്. അവരുടെ സംഖ്യ ഏകദേശം ൫൮൦൦൦൦ ആണ്. അവർക്ക് സ്വരാജ്യത്തുള്ള വരും സ്വവംശക്കാരായ ക്രിസ്ത്യാനികളോടുള്ള തിന്നേക്കാൾ അധികം “കൂട്ടുകെട്ടുകൾ” സ്വമതാനുയായികളായ തുർക്കികളോടും ഈജിപ്തുകാരോടും അറബികളോടും മാണുള്ളത്. ക്രിസ്തീയ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഒരൊറ്റ മുഹമ്മദീയനേയൊ, മുഹമ്മദീയ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഒരൊറ്റ ക്രിസ്ത്യാനിയേയൊ കാണുകയില്ല. മുഹമ്മദീയരിൽനിന്ന് ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിയ്ക്കുന്നവർ വളരെ ഒർല്ലഭമാണ്. അഥവാ അങ്ങിനെ വല്ലവരുമുണ്ടെങ്കിൽ അവർ, തങ്ങളെ ആരും തിരിച്ചറിയാത്ത ഒരു സ്ഥലത്തു താമസിച്ചുകൊള്ളണം. മുഹമ്മദീയർ മറ്റു മതാചാര്യങ്ങളെ വളരെ നിന്ദാപൂർവ്വമാണ് വീക്ഷിക്കുന്നത്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നും, അഗ്നിപർവതത്തിന്റെ പാശ്ചാത്യങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നവരെപ്പോലെ ഇവരെ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടു താമസിക്കുന്നു.

പലസ്തീനയിൽ യഹൂദന്മാർ ജനസംഖ്യയിൽ ഏകദേശം ഒന്നര ലക്ഷത്തോളമുണ്ട്. മുഹമ്മദീയരും യഹൂദന്മാരും തമ്മിൽ ലഘു സാധാരണയാണ്. മുഹമ്മദീയർ അറബികൾക്കും യഹൂദന്മാർ ഫിബ്രോക്കൾക്കും സംസാരിച്ചുവരുന്നു.

ഇനി നമുക്കു പലസ്തീനയിലെ ക്രിസ്തീയ നഭയെപ്പറ്റി പശ്ചാലോചിയ്ക്കാം. ആ രാജ്യത്തിലെ പുരാതന നിവാസികളായി അവരെ പരിഗണിയ്ക്കാവുന്നതാണ്. പതിനഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടുകളായി അവർ അറബികളുടേയും മറ്റു ഇസ്ലാം മതക്കാരുടേയും മദ്ദനങ്ങൾ തുടരെത്തുടരെ ഏറ്റെടുക്കപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്നു. വേദസാക്ഷികളായിട്ടെങ്കിലും ധരിച്ച ഒരു വലിയ ജനതയുടെ ശിഥിലാവശേഷങ്ങളായ ഈ സാധു കൃഷിപലന്മാരെ - അപ്പസ്തോലകാലത്തുണ്ടായിരുന്നവരുടെ വംശക്കാർക്ക് സിദ്ധിച്ച വിശ്വാസദീപത്തെ ഇതുവരെ കെടാതെ സംരക്ഷിച്ച ആ മഹാത്മാക്കളെ - നാം ഇന്നു കാണുവാനുണ്ട് “ഒരു ഭയബഹുമാനഭക്തി” നമ്മിൽ താന്നെ അർപ്പിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ഈ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽതന്നെ എല്ലാവരും കത്തോലിക്കരല്ല. അവരിൽ ഒരു വലിയ വിഭാഗം ഗ്രീക്ക് ശീശ്ശയിലേയ്ക്കു ചേർന്നുപോയി. എങ്കിലും ഈ ശീശ്ശയുടെ രക്ഷാകർത്തൃത്വം വഹിച്ചിരുന്ന റഷ്യ, ലോകമറയലുടന്തിനുശേഷം ഒരു “തകിടം മറിച്ച”ലിൽ ഏല്പിട്ടിരിക്കയാൽ ഗ്രീക്ക് ശീശ്ശ ദൈവദിനം ക്ഷീണാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചുവരുന്നു. അവരിൽ പലരും തന്നെ ഇപ്പോൾ തങ്ങളുടെ മാതാവായ കത്തോലിക്കാസഭയെ തന്നെ ആശ്ശേഷിക്കുന്നുണ്ട്.

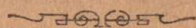
പലസ്തീനയിൽ ആകെയുള്ള ൮൦,൦൦൦ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ൨൮,൦൦൦ മാത്രമേ കത്തോലിക്കരുള്ളൂ. അതായത്, അവിടത്തെ ആകെയുള്ള ജനസംഖ്യയിൽ ൧൦ ശതമാനം ക്രിസ്ത്യാനികളും ൩൪ ശതമാനം കത്തോലിക്കരുമാണ്. കത്തോലിക്കർ ആകെ മുപ്പതിലധികം ഇടവകകളിലായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പലസ്തീനയിലെ പ്രധാന നഗരമായ ജറുസലത്തിൽ ഒരു പാത്രിയാർക്കീസ് വാഴുന്നുണ്ട്. പലസ്തീന, ട്രാൻസ് ജോർഡാനിയ, സൈപ്രസ് എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണസ്ഥലങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്. ഈ മൂന്ന് രാജ്യവിഭാഗങ്ങളിലുൾപ്പെട്ട ആകെ ൪൧൦൦൦ കത്തോലിക്കർ മാത്രമേയുള്ളൂ. എന്നാൽ മുമ്പ് മെട്രാപൊളൈറ്റ് പതിനൊന്ന് ലക്ഷത്തിലധികമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ പലസ്തീനയെ ഭരിയ്ക്കുന്നതു സർവ്വരാജ്യസമിതിയുടെ കീഴിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരാണ്.

പലസ്തീനയിൽ സ്രീകർക്കും പുരുഷന്മാർക്കും അനേകം ആശ്രമങ്ങൾ സ്ഥാപിതമായിട്ടുണ്ട്. അവർ അനേകം ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങളെ നടത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നു. വിശുദ്ധ സ്ഥലങ്ങളുടെ സൂക്ഷിപ്പുകാർ ഫ്രാൻസിസ്കൻ സന്യാസികളാണ്. ഡൊമിനിക്കൻ സന്യാസികൾ ജറുസലത്തിൽ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി പഠിയ്ക്കുന്നതിനായുള്ള ഒരു കീർത്തിപ്പെട്ട വിദ്യാലയവും ഗവേഷണശാലയും നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. വേദപുസ്തകങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള സകല ശാസ്ത്രങ്ങളും അവിടെ പഠിച്ചുവരുന്നു.

ലോകപരിത്രാതാവായ ക്രിസ്തുവിന്റെ പാടസ്തർത്താലും

പ്രസംഗങ്ങളാലും കൃത്യമരണത്താലും പരിപാവനമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ രാജ്യത്തു ഇത്ര കുറച്ചു കത്തോലിക്കർ മാത്രമേയുള്ളൂയെന്നു കാണുന്നതിൽ അനുശോധിക്കത്തന്നെ ചെയ്യട്ടെ. ക്രിസ്തുനാഥനോടുതന്നെ നമുക്കു ഇവരുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി അപേക്ഷിക്കാം.

സ്റ്റേഫാദിൾ.

(റവ. ജോസഫ് എം. ഏറ്റുമാനൂർക്കാരൻ.)

പുണ്യാത്മാക്കളെല്ലാം സ്റ്റേഫാബന്ധത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെ ഗ്രഹിക്കണമെന്നോ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കണമെന്നോ ഉള്ള പ്രസ്താവന വാസ്തവമായ ഒന്നുതന്നെയാകുന്നു. പോൾ ജാനറ എന്ന ദേഹം പറയുന്നു: “സ്റ്റേഫത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലാത്ത യാതൊരാളിനെയും മഹാൻ എന്നു വിളിക്കാമോ എന്നു ബലമായി സംശയിക്കുന്നു.” ആകയാൽ ഈ മാതൃകയുടെ ഭക്തനുമനുസരിച്ച സ്റ്റേഫാബന്ധവും പരിപൂർണ്ണതയെ പ്രാപിക്കുന്നു. ആധുനികനായ ഒരു കത്തോലിക്കൻ ഇപ്രകാരം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു; “സ്റ്റേഫം എത്രയധികം പരിശുദ്ധവും തീവ്രവും ആയിരിക്കുന്നുവോ അത്രകണ്ടു അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ മാത്രമല്ല പ്രത്യുത സ്റ്റേഫത്തിലും പ്രതാപവാനായ ദൈവത്തിന്റെ സമീപത്തേയ്ക്കു അടുക്കുന്നു.” ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് പരിശുദ്ധന്മാർക്കുള്ള അഭിപ്രായം അറിയുന്നത് കൂടുതൽ രസാഹ്ലമാണ്. അവരെല്ലാവരും അത്യന്തം തീക്ഷ്ണതയോടുകൂടി ജപധ്യാനാദികളുടെ അനുഷ്ഠാനത്തിൽ അതിന്റെ പരമ കാഴ്ചയെ പ്രാപിക്കത്തക്കവണ്ണം അത്രക്കും സർവ്വലഭനോയ ദൈവവുമായി ഐക്യപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നുള്ളതു തീർച്ചതന്നെ. അവരുടെ വാക്കുകൾക്കു മറ്റേതൊരു ഗ്രന്ഥകാരന്റെയും വചനങ്ങൾക്കുണ്ടാകുവാൻ പാടുള്ളതിലധികം ഒരു മതിപ്പുണ്ട്. അവയെല്ലാം സംഗ്രഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു ഏവരുടെയും വിശ്വയത്തിനു

പശ്ചാത്താപമായ ഒരു മഹാ ഗ്രന്ഥം രചിക്കുവാൻ സാധിക്കും. അ
വരിൽ വിളങ്ങിയിരുന്ന പരിശുദ്ധതയുടെ പരിമാണം അനുസ
രിച്ചു സ്റ്റേഫാൻബന്ധത്തിൽ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന അഭിരുചിയും രൂ
പമൂലമായിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഈ തിരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരെപ്പറ്റി പരിചിന്തനം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പായി നമുക്കു സുവിശേഷത്തിലേക്കും വിശിഷ്ട,
യേശുവിന്റെ സ്റ്റേഫാൻശിഷ്യനെന്ന പരമോൽകൃഷ്ടനാമം സ്വയം
ത്തമാക്കിയിട്ടുള്ള വി. യോഹന്നാനാൽ വിരചിതമായിട്ടുള്ള ഭാഗ
ത്തേക്കും നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ആനയിക്കാം. അവിടെ തന്റെ
ദൈവികരൂപത്തിന്റെ മഹിമയാൽ പ്രശോഭിക്കയും തന്റെ മാ
നഷികരൂപത്തിലെ അതുല്യമായ സദാചാരനിഷ്ഠ ആർദ്രത ആ
ദിയായവയാൽ ഏവരേയും തന്നിലേക്കുകൊണ്ടിക്കൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന
നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷിതാവിന്റെ കോമളാകാരത്തെ നാം ഭരിക്കു
ന്നു. കാലാന്തരത്തെ ഉല്പാദിച്ചുകൊണ്ട് മാറ്റൊലി കൈക്കൊള്ളുന്ന
തായ അവിടുത്തെ സ്വരം അത്യാസന്നമായ തന്റെ കഷ്ടാനുഭവ
ങ്ങൾക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ആ നാഴികകളിൽ അകൈതവമായ
സ്റ്റേഫാൻയാൽ പ്രേരിതനായി തന്റെ ശിഷ്യരോടു സംഭാഷിക്കു
ന്നതായി നാം കേൾക്കുന്നു. “ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്റ്റേഫാൻതന്നെ
വിളിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ” എന്നരുളിച്ചെയ്യയും തലോ
രാ തുടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായ ഓരോ തലമുറകളിലും തന്റെ
തിരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ ഈ ഭൂമിയെ ഒരു പ്രത്യേക അധിവാ
സസ്ഥാനമാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ള ഈ ബന്ധത്തെ താൻ ഉയർത്തുക
യും അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദിവ്യരക്ഷകന്റെ ചുറ്റും കൂടിയിരിക്കുന്ന അപ്പോസ്തലന്മാ
ർ എല്ലാവരും തന്റെ സ്റ്റേഫാൻതന്നെയാകുന്നു. എന്നാൽ പരി
പൂർണ്ണ മാനഷികരൂപത്തിന്റെയും യഥാർത്ഥ സ്റ്റേഫാൻത്തിന്റെയും
മാതൃകയായ അവിടുന്ന് തന്റെ ഈ സ്റ്റേഫാൻശിഷ്യരിൽ ഒരാളെ
മറുത്തുവരേക്കാൾ കൂടുതലായി തന്നോടടുത്തു പെരുമാറുന്നതിന്നു
അനുവദിക്കുകയും എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും തന്റെ പ്രിയ ശിഷ്യനോ
ടു് അതെ വി. യോഹന്നാനോടു് അതീവ വാത്സല്യം പ്രശ്ശിപ്പി

ക്കയും ചെയ്യുന്നു. അവിടുന്ന് എല്ലാവരേയും രക്ഷിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന തന്റെ ദൈവികതപത്തിന്റെ അതിരുകളെന്ന ഉപവിധാൽ മാത്രമല്ല പുത്രന്മാരുടെ സ്നേഹിതന്റെ അതേ നമ്മുടെ സഹജീവികളിൽ ഒരുവനേക്കാൾ കൂടുതലായി മറ്റൊരുവന്റെ അടുക്കലേക്കു ആനയിക്കപ്പെടുന്ന സ്വാഭാവിക ചാച്ചിലുക്താലും അഭിവാഞ്ചകളാലും ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നതിനു വശം വദനായ ഒരു സ്നേഹിതന്റെ ഹൃദയത്തോടുകൂടി അവിടുന്ന് സ്നേഹിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് തന്നെയാകുന്നു ശുദ്ധിമാന്മാർ അനുപദം അനുകരിച്ചിട്ടുള്ള മാതൃകയും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവരുടെ നിമ്ബല ദേഹികൾ സൂർയ്യാകാശി പുഷ്പം സൂര്യന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നതുപോലെ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞുകൊണ്ട് എപ്പോഴും ഒരു പ്രത്യേക മാധുര്യത്തേയും അഗാധമായ എളിമയേയും സർവ്വാപരിധായ സ്വാതന്ത്ര്യപരിത്യാഗത്തേയും ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് സ്നേഹത്തിനു അതിന്റെ ഏറ്റവും ഉന്നതവും പരിപൂർണ്ണവുമായ വിധത്തിൽ യോജിച്ചവരായി വർത്തിച്ചിരുന്നു.

സ്നേഹബന്ധത്തിൽ വിശ്വാസം അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നുവെന്നു നമ്മുടെ ദിവ്യാക്ഷകൻ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനെ നാം സർവ്വപ്രധാനമായി സ്മരിക്കണം. അവിടുന്ന് പറയുന്നു: “ഞാൻ നിങ്ങളെ ഇനിയും ഭാസന്മാർ എന്നു വിളിക്കുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ തന്റെ യജമാനൻ എന്തുചെയ്യുന്നു എന്ന് ഭാസൻ അറിയുന്നില്ല. എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിതന്മാർ എന്നു വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ പിതാവിൽനിന്നും ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നവയെ എല്ലാം നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.” അവിടുന്ന് സ്വർഗ്ഗീയ രഹസ്യങ്ങൾ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു ലഭ്യമാക്കും വെളിപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ നിശ്ചയമായിട്ടും കൂടുതൽ വിവരമായും പൂർണ്ണമായും തന്നോടേറുമധികം ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരും തന്റെ സ്നേഹഭാജനവുമായ വി. യേശുനാഥൻ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

പരസ്സരവിശ്വാസത്തിന്റെ ഈ പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ചു വി. ബ

ണ്ണാട്ടു പുണ്യവാൻ പറയുന്നത് അത്ഭുതം സാധാരണമാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു “നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ എല്ലാവിധാരങ്ങളും നമ്മുടെ സ്നേഹിതനോടറിയിക്കുകയും അയാളും തന്റെ ഭാഗത്തു നിന്ന് അതേപ്രകാരം നമ്മോടു വർത്തിക്കയും ചെയ്യണം. അയാളുടെ വിവിധ പ്രതീക്ഷകളിലും ആഗ്രഹങ്ങളിലും ഉദ്യമങ്ങളിലും നാം നിഷ്പക്ഷനില അവലംബിക്കുകയും അരുത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഒരു യഥാർത്ഥസ്നേഹിതൻ രഹസ്യമായി യാതൊന്നുമില്ല. അവൻ നിഷ്പക്ഷമായി സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മുടെ ദിപ്താക്ഷകൻ തന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിന്റെ രഹസ്യങ്ങളെ തുടൻ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ തന്നെ തന്റെ ഹൃദയത്തിലുള്ളവയെല്ലാം വെളിവാരിപ്പറയണം. ഈ വിഷയത്തിൽ നാം അനുകരിക്കേണ്ടതായ മാതൃകയും അവിടുന്ന്തന്നെയാണെന്ന് ഈ വിശുദ്ധൻ നമ്മെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ നമ്മുടെ ചിന്താവിഷയത്തേക്കറിച്ച് ഒരു മഹാത്മാവ് പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. “Il est certain que la confiance est le premier e l e ment de l amitie.” ഇതിന്റെ ശരിയായ വിവർത്തനം മാതൃഭാഷയിലേഴുതുവാൻ സാമാന്യം പ്രയാസമാണ്. എങ്കിലും താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് അതിന്റെ ആശയം വെളിവാക്കും. “സ്നേഹബന്ധത്തിന്റെ പ്രഥമഘടകം വിശ്വാസ (Confidence) മാകുന്നുവെന്നുള്ളതിന് പക്ഷാന്തരമില്ല.”

‘ഈശോ’യെന്ന തിരുനാമം.

(ബ്ര. പി. കെ. അൻറണി.)

ലോകപരിത്രാവായ ‘ഈശോ’യുടെ വിശിഷ്ടനാമധേയം ഇന്നു ലോകത്തിൽ ഒട്ടുവളരെ ആളുകളുടെ വണക്കത്തിന്നും ബഹുമാനത്തിന്നും പാത്രീഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ചില ആധുനിക തത്വചിന്തകന്മാരുടെ അവഹേളനത്തിനുപോലും വിഷയിഭവിച്ചാണിരിക്കുന്നതെന്നത് സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

എന്നിരുന്നാലും വിശുദ്ധ ആഗുസ്റ്റീനോസ് മുതലായ പണ്ഡിതശിരോമണികൾക്ക് ഈ തിരുന്നാമം എത്രമാത്രം സമ്പൂജമായിരുന്നുവെന്നതും ചരിത്രജ്ഞാനമുള്ള യാതൊരുവനും അജ്ഞാതമല്ലതന്നെ. ഈ പുണ്യാത്മാക്കളുടെ ഉത്തമ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കനുരൂപമായ ഒന്നരണ്ടു സംഭവങ്ങളാണ് താഴെ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നത്:

വേദപാരംഗതനായ വി. അബ്രേമിന് ഒരു പ്രിയ ശിഷ്യനുണ്ടായിരുന്നു. ജൂലിയൻ എന്നായിരുന്നു ആ കുട്ടിയുടെ പേര്. സൽസ്വഭാവിയായിരുന്ന ആ കുട്ടിയെ അദ്ദേഹം സീമാതീതമായി സ്നേഹിച്ചുവെങ്കിലും സ്വപ്നകാലശേഷം അദ്ദേഹത്തിനു ജൂലിയനോടു കറച്ചു നീരസം ഉരുവിക്കാതിരുന്നില്ല; കാരണം, മറ്റു കുട്ടികളെപ്പോലെ പുസ്തകങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ അറുൻ ഉത്സുകനായിരുന്നില്ലെന്നതായിരുന്നു. പുസ്തകത്തിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ചില വാക്കുകൾ മാഞ്ഞും കീറിയും പോയിരുന്നു. ഒരു ദിവസം വി. അബ്രേ കുട്ടിയുടെ പുസ്തകമൊന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കി. എന്തു വിസ്തയം! 'ഈശോ' എന്ന വാക്കു എഴുതപ്പെട്ടിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലൊക്കെയും തത്സമയം ആ നാമം അൾമായായിരുന്നു. അദ്ദേഹം യോക്രാന്തനായി കുട്ടിയെ വിളിച്ചു "എന്റെ കുഞ്ഞേ, 'ഈശോ' എന്ന തിരുന്നാമം എന്തുകൊണ്ടാണ് പുസ്തകത്തിൽനിന്നു നീ മാച്ചുകളഞ്ഞത്?" എന്നു ചോദിച്ചു. കുട്ടിയുടെ നേത്രങ്ങൾ ബാഷ്പകലുഷങ്ങളായി. അവൻ ഏന്തിയേന്തി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഗൽഗദസപരത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: "പ്രിയ പിതാവേ, എന്റെ രക്ഷകനായ 'ഈശോ'യെ ഞാൻ പൂണ്ണഹൃദയത്തോടെ സ്നേഹിക്കുന്നു. 'ഈശോ' എന്ന നാമം കാണുമ്പോഴും കേൾക്കുമ്പോഴുമെല്ലാം, വലിയ പാപിയായിരുന്ന മദലേനാമറിയം 'ഈശോ'യുടെ തൃപ്പാദങ്ങൾ ചുംബിച്ചു, അവളുടെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കണമെന്ന് തന്നോടപേക്ഷിച്ച സംഗതി എന്റെ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. എന്നാൽ ഈശോയെ കാണുന്നതിനും തന്റെ പാദങ്ങൾ ചുംബിക്കുന്നതിനും എനിക്കു ഇപ്പോൾ സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ. അതിനാൽ എന്റെ പുസ്തകത്തിൽ

‘ഈശോ’ എന്ന തിരുനാമം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലമെല്ലാം ഞാൻ പല പ്രാവശ്യം മുത്തുകയും, എന്റെ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കണമെന്ന തന്നോടപേക്ഷിക്കുകയും, തന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കാണുന്നതിനായിരുന്ന ആ ഭാഗ്യനിമിഷത്തെ ഞാൻ അത്യാശയോടെ പാർത്തിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.” ഇതുകേട്ടു വി. അലോയ്സിയസ് മനുഷ്യാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു, ‘എന്റെ പ്രിയമകനെ, നിന്റെമേൽ കരുണയുണ്ടായി ‘ഈശോ’ നിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം സാധിച്ചു തരട്ടെ. എന്നാൽ ആ ഭാഗ്യസമയം ആസന്നമാകുന്നതുവരെ നിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ നീ നല്ലവണ്ണം സൂക്ഷിക്കണം എന്നു പറഞ്ഞു.

ഇപ്പോൾ പരലോകത്തെ അലങ്കരിക്കുന്ന വിശുദ്ധനാരെല്ലാവരും ‘ഈശോ’ എന്ന തിരുനാമത്തോടു അതീവ സ്നേഹവും ഭക്തിയും പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്ന് അവരുടെ ചരിത്രം മുഖേന നമുക്കു നിഷ്ഠയാസം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. പുരാതനകാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന അനുഗ്രഹീതനായ സുസ്നേഹയുടെ കഥ ഇവിടെ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവമത്രെ. ഒരു ദിവസം തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തിങ്ങിയിരിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ഒരു വസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചപ്പോൾ മനസ്സിൽ തീർന്ന ഇദ്ദേഹം ഒരായുധമെടുത്തു തന്റെ മാർച്ചിൽ ‘ഈശോ’ എന്ന സംപൂജനാമത്തെ ചിത്രിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ക്രൂശിക്കുറിച്ചു രൂപത്തിൽ ചിത്രീകരിച്ചു സാക്ഷാദനുഭവിക്കാൻ ചെയ്തു തന്റെ കാണാപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു. “ഓ കർത്താവേ! നിന്നോടുകൂടി യോജിക്കുന്നതിനു ഞാൻ എന്തൊരു ആഗ്രഹിക്കണമെന്നു നീ കണ്ടാലും! നീ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സഭാ വസിക്കണമെ! ഇവിടെ നിന്റെ നാമം ശിശുവേദപോലെ പതിയട്ടെ.”

പ്രിയ കത്തോലിക്ക അദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ, കത്തോലിക്ക വിദ്യാർത്ഥി ലോകത്തിൽ സ്വപ്നവും സ്വർഗ്ഗാഭിമാനവും ചെയ്യുകയുണ്ടാകുന്ന നമ്മൾ അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട ചില സംഗതികൾ ഈ ചരിത്രങ്ങളിൽ അന്തർലീനമായി കിട്ടിപ്പോകുന്നു. വി. സുസ്നേഹയെ അനുകരിച്ച് നാം ഓരോരുത്തരും ‘ഈശോ’ എന്ന നാമം മാർച്ചിൽ കൊത്തിവെക്കണമെന്നോ, അഥവാ വി. ജൂലിയനെ

പിൻപെന്ന് പുസ്തകത്തിലുള്ള 'ഇശോ' എന്ന നാമം കീറിയെടുത്തു സൂക്ഷിക്കണമെന്നോ ദൈവം നമ്മോടാവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ 'ഇശോ'യെ സർവ്വാത്മനാ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും ആ മധുരനാമം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഗാഢഗാഢം പതിക്കുന്നതിനും അവിടന്നാഗ്രഹിക്കുന്നു.

ആയതിനാൽ ചെറുപ്പക്കാരുടെ ആപ്തമിത്രമായ ഉണ്ണി 'ഇശോ'യെ നാം നമ്മുടെ സഹപാഠിയായും മാതൃകയായും സ്വീകരിച്ച് അവിടുത്തെ അനുകരിക്കുകയും, അവിടുത്തോടുകൂടി നമ്മുടെ വിദ്യാത്ഥിജീവിതം മുഴുവൻ ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്യാൻ നാം ശ്രമിക്കണം. ഉണ്ണി 'ഇശോ'യ്ക്കുവേണ്ടി എവിടെവെച്ചും മരണംതന്നെ കൈവരിച്ചുകൊണ്ടു് എന്തു ചെയ്യേണ്ടിവന്നാലും നാം അതിനു സന്നദ്ധരായിരിക്കണം. അകത്തോലിക്ക വിദ്യാത്ഥികളുമായുള്ള നമ്മുടെ സംസർഗ്ഗത്തിൽ നേരംപോക്കിനായി ചെലവഴിക്കുന്ന സമയത്തെങ്കിലും വേദപ്രചാര വേലയുടെ പ്രഥമ പദവിയായ 'ഇശോ' എന്ന തിരുനാമത്തോടുള്ള ഒരു മതിപ്പിനെ, അല്പകിത്, ഒരു സ്നേഹത്തെ അവരിൽ വേരൂന്നിക്കാൻ വിദ്യാത്ഥികളായ നാം ഒരിക്കലും മറക്കരുത്. എന്നാൽ കഷ്ടം! കത്തോലിക്ക അദ്ധ്യേതാക്കളിൽ എത്രയോ പേരാണ് 'ഇശോ' എന്ന സംജ്ഞയെ സദസ്സിലും മറ്റും വെച്ച് ഒന്നു ഉച്ചരിക്കുന്നതിനുപോലും അമാന്തം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത്! ഇതു നമ്മുടെ മാതാവാകുന്ന തിരുസ്സഭയ്ക്കു് എത്രയോ കണ്ണുകറോരമായ ഒരു വാർത്തയാണ്!

'കത്തോലിക്കാ തിരുസ്സഭയിൽ ജീവിക്കുന്നതിനു വളരെ വിഷമമാണെങ്കിലും അതിൽ മരിക്കാൻ വളരെ സുഖമാണ്' എന്നു അമേരിക്കയിലെ ഏതോ ഒരു മഹാ ഭിഷഗ്വരൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് ഇത്തരുന്നത്തിൽ നാം ഓക്കേണ്ടതാണ്. പ്രിയ സഹോദരന്മാരെ, ഈ അഭിപ്രായത്തോടെ ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ ഇടയിൽ ജീവിക്കുന്ന സകല മനുഷ്യക്കും, നമ്മുടെ ഭാവിജീവിതമാഹാത്മ്യം കൊണ്ടു്, അതെ സ്വാഗതപരമായ ഒരു ജീവിതംകൊണ്ടു്, കത്തോലിക്കാ തിരുസ്സഭയിൽ ജീവിക്കാനും മരിക്കാനും ഒരുപോലെ സു

ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിലെ തിരുവട്ടയസഭക്കാരുടെ പൊതുനിയോഗം.

യുവാക്കന്മാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായുള്ള മതസ്ഥാപനങ്ങൾ.

യുവാക്കന്മാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും അനേകം വിദ്യാലയങ്ങൾ നിരവധി ധനം വ്യയം ചെയ്തു കത്തോലിക്കർ നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശം വിദ്യാർത്ഥികളെ മതബോധമുള്ളവരും ഉത്തമ കത്തോലിക്കരുമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനാണെന്നു സംശയമില്ല. ശരിയായ മതബോധമില്ലാത്തവർ സഭയ്ക്കും സമുദായത്തിനും വരുത്തിക്കൂട്ടുന്ന നാശങ്ങൾ അവർണ്ണനീയമാണ്. തന്നിമിത്തമത്രെ മതാച്യക്ഷന്മാർ, കത്തോലിക്കർ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ കത്തോലിക്കാ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ അയയ്ക്കണമെന്നു ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം മുന്നിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്ന പല സ്കൂളാസ സമൂഹങ്ങളും കത്തോലിക്കാ സഭയിലുണ്ട്. എങ്കിലും ഇന്നു വിദ്യാലയങ്ങൾ ആ ചന്ദ്രത്തിനു മയിയാകാതെയാണിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു ഏതൽപരിഹാരാർത്ഥം തിരുവട്ടയസഭക്കാർ ഈ മാസത്തിൽ സവിശേഷം പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതാണ്.

ഖമാണെന്നുള്ള പാമാർത്ഥ വസ്തുതയെ മനസ്സിലാക്കണം. അതിന് 'ഈശോ'യോടു ചെറുപ്പപ്പെട്ടുള്ള ഒരു ജീവിതം ഈ ചെറുപ്പ കാലം മുതൽക്കുതന്നെ നമുക്കുതൃപ്തവാദപക്ഷിതമാണ്.

ആയതിനാൽ നശപരങ്ങളായ പ്രാപഞ്ചിക വസ്തുക്കളിൽ നമ്മുടെ ഹൃദയം ലയിക്കാതെ ഏറ്റവും പഠഞ്ഞിരിക്കുംപോലെ 'ലോകത്തിനുവേണ്ടിയല്ല, ദൈവത്തിനുവേണ്ടി'യുള്ള ഒരു ജീവിതം കഴിക്കാനും, പ്രത്യേകിച്ചു 'ഈശോ'യുടെ നേരെയുള്ള സ്നേഹത്തോടു 'ഈശോ' എന്നു തിരുനാമം ഉച്ചരിക്കുമ്പോഴും ഉച്ചരിച്ചു കേൾക്കുമ്പോഴും ശിരസ്സ് അല്പം താഴ്ത്തി ഈ തിരുനാമത്തിനാപാരം ചെയ്യുന്ന ഭക്തമുറയെ ഇന്നു മുതൽ അഭ്യസിക്കുന്നുണ്ടെന്നും നമുക്കൊരു പ്രതിജ്ഞാചെയ്യാം " 'ഈശോ' എന്ന നാമം അധരങ്ങൾക്കു മധുരവും, കണ്ണുങ്ങൾക്കു പിയുഷവും ഹൃദയത്തിനാനന്ദവും" ആണെന്നു വി. ബെർണാർദ്റ് പറയുന്നതു ഏതവാസ്തവമാണ്!!

വാഴയുടെ ഉപയോഗങ്ങൾ.

(Musa Paradisiaca)

വാഴകൾ പലമാതിരിയുണ്ട്. തുണുകൊണ്ട് ഇവ തമ്മിൽ അപ്പാപ്പം വൃന്യാസം കാണും. വാഴക്കായ് രുചിയും പോഷണ ശക്തിയുമുള്ള ഒരു ഭോജ്യപദാർത്ഥമാകുന്നു. ഇതിൽ രസാംശം സി (Vitamin C. കടുംബദീപം ൪-ാം പുസ്തകം ൨൫൧-ാം പുറം നോക്കുക) ധാരാളമായിട്ടുണ്ട്; രസാംശം ബി. കുറച്ചുമാത്രമേയുള്ളൂ; രസാംശം എ. ഉണ്ടെന്നു ക്ലിപ്തമായി പരിശോധനയിൽ തെളിഞ്ഞിട്ടില്ല.

ഒരു രൂപാന്തരം വാഴപ്പഴവും (ഏത്തൻ) രണ്ടു രൂപാന്തരം നെല്പിക്കാനീരും കുറച്ചുതേനും പഞ്ചസാരയും ചേർത്ത ദിവസത്തിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം സേവിക്കുന്നത് പ്രമേഹത്തിനു സിദ്ധൗഷധമാകുന്നു.

വാഴയുടെ വേർ അരച്ചു പാലിൽ ചേർത്തു കുടിച്ചാൽ തലതിരിച്ചിൽ മാറും. വാഴക്കിഴങ്ങ് പ്രമേഹത്തിനു വിശേഷമാണ്.

വാഴപ്പോളനീരും പ്രമേഹത്തിനു കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ട്. അത് തലച്ചോറിനു കളുത്തയെ നൽകുന്നതാണ്. വാഴപ്പോളനിർ ഉറക്കക്കുറവ്, പിത്തദ്രമം മുതലായവയിൽ കൊടുത്തു ഫലം കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതും വാഴയിലനീരും കൂട്ടി അവിൻ മുതലായ ലഹരിസാധനങ്ങൾ കഴിച്ചു മയക്കമുണ്ടാകുമ്പോൾ കുടികൾക്കു കൊടുക്കാം.

വാഴയില തണുപ്പുള്ളതാകുകൊണ്ടു കണ്ണുവേദന, വ്രണം മുതലായവയ്ക്കു അതു വെച്ചുകെട്ടിവരുന്നു.

രണ്ടു തോലാത്തുക്കും വാഴപ്പൂവ് നീര് അല്പം തേനുംകൂട്ടി സേവിച്ചതുകൊണ്ടു പല പ്രമേഹരോഗികൾക്കു അതുഭരതകരമായ ശമനം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പിണ്ടി രക്തദോഷം, പിത്തം, അസ്വശരം, യോനിദോഷം മുതലായവയ്ക്കു നന്ന്. പിണ്ടിനിർ സുപ്തിവിഷത്തിനു വിശേഷമാണ്.

—ഐ. ജെ.

മഹാമാരുടെ പ്രതിമകൾ.

ജനസമ്മതി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള മഹത്തുക്കളുടെ പ്രതിമകൾ പാർക്കുകളിലും തെരുവീഥികളിലും സ്ഥാപിക്കുന്ന പതിവ് പണ്ടേയുള്ളതും ഇപ്പോൾ നടപ്പിലിരിക്കുന്നതുമാണല്ലോ. പ്രസിദ്ധ ഇന്താലൂൻ ചിത്രമെഴുത്തു കാരനായ റൊസ്സിനിയുടെ ഇംഗിതമനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഇക്കാലത്തു അതിന് അത്ര തന്നെ പ്രചാരമുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല.

ഒരിക്കൽ കുറെ ജനപ്രതിനിധികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു തന്റെ ഒരു വെളുത്ത മാർബിൾ പ്രതിമ സ്വദേശത്തു സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു അനുമതിയും അപേക്ഷിച്ചു. അതിനു അദ്ദേഹം, ആ പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു എന്തു ചെലവാകും എന്നു ചോദിച്ചു.

“പതിനായിരം ഗ്രാങ്ക് ചെലവാകും.”

“കൊള്ളാം, ആ തുക ഇങ്ങോട്ടു തരിക. പ്രധാന അവസരങ്ങളിൽ ഞാൻതന്നെ അവിടെ പോയി നിന്നുകൊള്ളാം. എന്റെ പ്രതിമയ്ക്കു പകരം എന്നെത്തന്നെ അവിടെ ജനങ്ങൾക്കു കാണാമല്ലോ” എന്നു റൊസ്സിനി പറഞ്ഞു.

പ്രസിദ്ധ റോമാക്കാരുടെ പ്രതിമകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കേറ്റോ (Cato) യുടെ പ്രതിമ കാണാത്തത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു ചോദിച്ചതിനു അദ്ദേഹം കൊടുത്ത മറുപടി ഈ അവസരത്തിൽ സ്മർത്തവ്യമാണ്. “എന്റെ പ്രതിമ സ്ഥാപിച്ചതു എന്തിനാണ് എന്നതിനെക്കാൾ അത് സ്ഥാപിക്കാതിരുന്നതു എന്തുകൊണ്ടാണ് എന്നു ജനങ്ങൾ അന്വേഷിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.”

പാകതയുള്ള ശീലവും, സൗഖ്യവും, നിർദ്വേഷമായ വിനോദവും, അലോചനാശക്തിയുടെ പരിപൂർണ്ണതയിൽ നിന്നുതടവിക്കുന്ന വാക്കുകളും, തജ്ജന്യമായ പ്രവൃത്തികളും, സൗഭാഗ്യത്തിന്റെ പ്രധാന രഹസ്യങ്ങളായി കരുതുകയും; ആശയത്തിൽനിന്നു വാക്കുകളും, വാക്കുകളിൽനിന്നു പ്രവൃത്തികളും, പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു സ്വഭാവവും, സ്വഭാവത്തിൽനിന്നു ശീലവും, ശീലത്തിൽനിന്നു സൗഭാഗ്യവും സമ്പാദിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

കുറിപ്പുകൾ.

സുപ്രസിദ്ധ ഇംഗ്ലീഷ് കർദ്ദിനാൾ ബുൺ തിരുമനസ്സിലെ ഇരുപതു സുരണ്ണജ്വലി അത്യാഡംബരപൂർവ്വം ഇക്കഴിഞ്ഞ ജൂൺ ൧൨-ാം തീയതി ബുധനാഴ്ച ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതു സംബന്ധിച്ച ഫെസ്റ്റമിൻസ്റ്റർ കത്സ്രലിൽ നടത്തിയ മതകർമ്മങ്ങളിൽ ഏഴു മെത്രാന്മാരും അഞ്ഞൂറിൽപരം വൈദികരും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. അന്നത്തെ ഉദ്യോഗവിഭാഗത്തിൽ ഒരായിരത്തിൽപരം അധികരികളാണ് ഭാഗഭാക്കുകളായത്. ഏഴുപത്തിമൂന്നു വയസ്സുള്ള ജ്വലിലേറിയൻ ആ അറുപതരത്തിൽ പതിനഞ്ചു മിനിറ്റു നേരത്തോളം ഭീഷ്മിക്കുന്ന ഒരു പ്രസംഗംകൊണ്ടു അതിഥികളെ ആനന്ദമൃദലരാക്കിത്തീർത്തു.

സമുദ്രനിരപ്പിൽ നിന്നും ൯൦൦൦ അടി പൊക്കമുള്ള ക്വാസ്റ്റേർസ്സ് എന്ന കൊടുമുടിയുടെ മുകളിൽ ൫൨ അടി ഉയരമുള്ള ക്രിസ്തുരാജന്റെ വിശേഷതരമായ ഒരു പ്രതിമ ഇക്കഴിഞ്ഞ മേയ് ൩൦-ാംനം പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു ജോൺ എൽ. ഡോവർ എന്ന ദമ്പതികളുടെ ഭാനമാണ്. ഐക്യനാടുകളിൽ ഇതിനെക്കാൾ വലിയ പ്രതിമ ഇല്ലതന്നെ.

സെപ്റ്റംബർ സഭക്കാരുടെ ൭-ാം ശതാബ്ദപൂർത്തി പ്രമാണിച്ചു ആഗസ്റ്റ് ൧൨, ൧൩, ൧൪, ൧൫ എന്നീ തീയതികളിൽ പോട്ടലണ്ടിലെ റ്റാക്സലമാരാവിന്റെ ഭേദാലയപരിസരങ്ങളിൽവെച്ചു ഒരു മരിയ മഹാജനസഭ നടത്തുന്നതിന്നു സെപ്റ്റംബർ ഫാദേഴ്സ് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഐക്യനാടുകളിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു ആഘോഷം ഇദംപ്രഥമമായിട്ടാണ്. കനഡ, മെക്സിക്കോ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും അനവധി ജനങ്ങൾ ഇതിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതായിരിക്കും.

സോവിയറ്റ് റഷ്യായിലെ ഒരു പട്ടണമായ സ്വിയച്ചി (Swiatich) യ്ക്ക് യൂടാസ്കറിനോത്തായുടെ ഒരു സ്മാരകം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. യൂടാസ്കറിനോത്താ, കാരേൻ, ലൂസിഫേർ എന്നിവരിൽ ആക്കാണ് അത് പ്രതിഷ്ഠിക്കേണ്ടതെന്നു അധികാരികളുടെയിടയിൽ ആദ്യം വാദപ്രതിവാദമുണ്ടായി. യാതൊരു സാ

രൂപ്യമില്ലാത്ത ഈ പ്രതിമ ആകാശത്തിലേക്കു മുഴുനീളത്തിൽ ഉയർത്തി മല്ലിടുന്ന ഭാവത്തിലാണ് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതും സോവയറുകാരുടെ ദൈവഭൂഷണപ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്.

കത്തോലിക്ക ലോകത്തെപ്പറ്റി വലുതായ വിവരങ്ങളും ക്രോഡീകരിച്ചുള്ള ഒരു റിപ്പോർട്ട് റോമിലുള്ള വിശുദ്ധ വത്സക്കമ്മറ്റി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ റിപ്പോർട്ടിൻപ്രകാരം യൂറോപ്പിൽ 201,855,000-ഓ, വടക്കേ അമേരിക്കയിൽ 52513320-ഓ, തെക്കേ അമേരിക്കയിൽ 730505850-ഓ, ആഫ്രിക്കയിൽ 5387678-ഓ, ഏഷ്യയിൽ 17038874-ഓ കത്തോലിക്കർ ഉണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ ആകെയുള്ള ജനസംഖ്യയിൽ അഞ്ചിലൊമ്പതാകാം കത്തോലിക്കരെന്നു തെളിയുന്നു.

വള്ളുരുത്തി സൽഗ്രന്ഥപാരായണസംഘം സിക്രട്ടറി മി. കെ. സി. വക്കച്ചൻ അഭിപ്രായത്തിനായി ഇവിടെ അയച്ചുതന്ന “ക്രിസ്തീയ ലഘുഗീതങ്ങൾ” ഒന്നാം ഭാഗം നന്ദിപൂർവ്വം കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ നവീനരീതിയിലുള്ള ഏഴു ഗാനങ്ങളാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഈശ്വരമഹത്വത്തിനും ബാലികാബാലന്മാരുടെ ആഹ്ലാദത്തിനും ഉപകരിക്കുന്ന ഈ പുസ്തകത്തിനു ക്രിസ്തീയ കുടുംബങ്ങളിൽ ധാരാളം പ്രചാരമുണ്ടായി കാണാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

കുന്യാട്ടോടു പടിഞ്ഞാറുപുള്ളി ഇടവക തറയിൽ ബ. വക്കച്ചൻ അന്ത്യകുടുംബകളെല്ലാം സുബോധത്തോടെ കൈക്കൊണ്ടു ഇക്കഴിഞ്ഞ ജൂലായി ൧൧-ാം തീയതി ബുധനാഴ്ച തന്റെ ൫൫-ാമത്തെ വയസ്സിലും, കെ. സി. മു. സ. ദെവ്നീത്തോർ ജനറാൾ പെ. ബ. യോഹന്നാൻ ബഷ്മാൻസച്ചൻ അവർകളുടെ സഹോദരിപുത്രൻ രങ്കിപ്പുള്ളി ഇടവക അരങ്ങുപറമ്പിൽ എ. ചാണ്ടി അവർകൾ വിഷമജ്വരത്താൽ തന്റെ ൩൩-ാമത്തെ വയസ്സിലും നിര്യാതരായിരിക്കുന്നു. പരേതരുടെ ആത്മാനുശ്രദ്ധയ്ക്കും വിശ്വാസികൾ പ്രാർത്ഥിക്കാറാകണം.

R. I. P.

SADHANA AUSADHALAYA, DACCA.

— അദ്ധ്യക്ഷൻ —

യോഗേശ ചന്ദ്ര ഗോസ്, എം. എ. ഐ. എഫ്. സി. എസ്.

ആയുർവേദ വിധിപ്രകാരം തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള ശുദ്ധമായ ഔഷധങ്ങൾ.
ഔഷധപ്പട്ടിക ആവശ്യപ്പെട്ട് വെറുതെ അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. രോഗവിചാരം അറിയിച്ചാൽ സൗജന്യമായി ഔഷധം നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കും.

മകരമാസം (സ്വസ്തികാദി) ത്രിദോഷങ്ങൾ കോപിച്ചുണ്ടാകുന്ന ഏല്പാ രോഗങ്ങൾക്കും സിദ്ധൗഷധമാകുന്നു. ഇത് ശരീരത്തിനും മനസ്സിനും ഓജസ്സും ശക്തിയും വളർത്തിക്കൊടുക്കുന്ന സന്തോഷകരമായ ഒരു തീർത്ഥം. ഒരു രൂപത്തുകയ്ക്ക് ക. ര.

ശാരീരബാധിതരും. ഇത് ഉഷ്ണപ്പണ്ണിന് കൈകളുടെ മരുനാണ്. രസസേവനം കൊണ്ടുണ്ടായ വിഷം, അസ്ഥിസ്രവം, മൂത്രരോഗങ്ങൾ, ഭക്തദൃഷ്ടി ഇവയ്ക്കും വിശേഷപ്പെട്ടത്. ഒരു സെറിന് ക. ൩

സുഖര സഞ്ജീവനി. ഓജസ്സും, ഇന്ദ്രിയസ്ഥലനം, സ്വപ്നരോഗം മുതലായ രോഗങ്ങളെ വേഗത്തിൽ സുഖപ്പെടുത്തും. സേർ ഒന്നിന് ക. ൧൩.

അബലബാധവയോഗം:- ഇതു സ്ത്രീകളുടെ അസ്വസ്ഥത മുതലായ ആത്മീയ സംബന്ധമായ ഏല്പാ രോഗങ്ങളിലും പ്രശസ്തമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ൧൩ തവണ സേവിച്ചാൽ ഒരു കപ്പിക്കു വില ക. ൨. അമ്പതിന് ക. ൧൦. കൂടുതൽ വിചാരത്തിന് മുകളിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ഏഴുതുക.

നിലകാരിച്ചമ.

നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ ൩ മാസം തുടരെ ചുമയ്ക്കുവാൻ അനുവദിക്കരുത്. ഞങ്ങളുടെ മരുന്ന് ഉപയോഗിക്കുന്നതായാൽ പത്തുണ്ടു ദിവസംകൊണ്ടു ചുമ നിറുത്തുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കുമെന്നു അതിശയോക്തിയല്ല. കൂടാതെ പരയാം. ഒരു കപ്പിക്കു വില ക. ൨-൧൨-൦.

കാസശ്വാസനിവാരണി.

നിങ്ങൾ പല ഔഷധങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടും ഏതെങ്കിലും മാറ്റമില്ലാത്തതായിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവസാനമായി ഈ മരുന്ന് ഉപയോഗിച്ചുനോക്കുക. തീർച്ചയായിട്ടും സുഖം കിട്ടും. കപ്പി ഒന്നിന് ക. ൪-൮-൦.

പ്രമേഹ സംഹാരി.

ഈ മരുന്ന് ആറു മാസം ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു പഴക്കിയ പ്രമേഹവും പൂർണ്ണ സുഖമാകുന്നതാണ്. ഒരു കപ്പിക്കു വില ക. ൪-൧൨-൦.

വാതമാരി: ഏല്പാ രോഗം വേദനകൾക്കും വാതത്തിനും വിശേഷമാണ്. പോഷകകരമായ വീഞ്ഞു: അഗ്നിമാന്ദ്യം, ശിരസ്സോരം, ബലഹീനത, ഏല്പാ രോഗം മുതലായ സുഖപ്പെടുത്താൻ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്. പേശമാരി: മലമ്പനിക്ക് മലബന്ധത്തിനും ഉപയോഗിക്കേണ്ടത്. 'എമ്മിന': ഏല്പാ രോഗങ്ങളും വേഗത്തിൽ സുഖമാക്കും. വിഷുചിക, വയറുകടി, ഉഷ്ണപ്പണ്ണി മുതലായ രോഗങ്ങൾക്കുള്ള സിദ്ധൗഷധങ്ങളും തയ്യാറുണ്ട്. ഈ ഔഷധങ്ങളുടെ മലസീദ്ധിയെപ്പറ്റി വൈദ്യന്മാരുടെ അനവധി സൂത്രീകൾക്കുറകൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

പെരേര ആൻഡ് കമ്പനി, കെമിസ്റ്റസ്,

നമ്പ് ൧൧, കോഴിക്കോട്, മലബാർ.

പ്രസിദ്ധ ഔഷധങ്ങൾ.

Malaria മലേറിയം.

ഈ കീർത്തിപ്പെട്ട ഔഷധം മലമ്പനി, വിറപ്പനി, ശീതപ്പനി, ഒന്നാടൻ പനി, മറ്റപ്പനി മുതലായ ഫലാവിധ പനികളെ മററുകയും, മൂഴിമോദം എന്ന വയറിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വീക്കത്തെ ഉരുക്കിക്കളഞ്ഞു സമ്പൂർണ്ണസുഖത്തെ നല്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു ഇതു ഒരു പ്രസിദ്ധ ഔഷധമാണെന്നു എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്നതാകുന്നു. വില 8 ഒൺസിൻ 1 ക. 8 ണ; 1 ഡൺ 16 ക. 8 ണ; 4 ഒൺസിൻ 14 ണ; 1 ഡൺ 9 ക. 12 ണ;

SYRUP SARSAMOGA. രക്തശുദ്ധീകര ഔഷധം.

ശരീരം മഴുവന്നും ചൊരി, ചിരങ്ങ്, കരു, വ്രണം, വീക്കം മുതലായ രക്തദുഷ്ടതാലുണ്ടാകുന്ന സർവ്വപീഡകളെയും ഗുണപ്പെടുത്തി, ശരീരത്തെ കാന്തിയും, ശോഭയുമുള്ള സമ്പൂർണ്ണമയമേകുവാൻ ശക്തിയുള്ള ഒരു പ്രാണസ്നേഹിതനാണ് സിറപ് സർസാമോഗ. വില 8 ഒൺസിൻ 3 ക. 8 ണ. ചെറിയ കുട്ടി 1 ക. 1 ക. 14 ണ.

BABYTONE. ഗ്രാണിത്തരക.

ഗ്രാണി എന്ന ഭിന്നത്താലോ ജീണ്ണുകോ ശക്തപ്പെട്ട കൊണ്ടോ ശരീരം മെലിഞ്ഞു എല്ലാം തോലും മാത്രം ഉള്ള കുട്ടികളെ ബേബിടോൺ എന്ന ഔഷധപ്രായോഗത്താൽ ക്ഷണത്തിൽ കൈകൊലകൾക്കും, തെരമ്പകൾക്കും രക്തചലനവും ശക്തിയും വരുത്തി ദേശം കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നവരായ ഉത്തമ മരുന്നാകുന്നു. വില 4 ഒൺസിൻ 1 ക. 4 ണ.

EAR OIL. ചെവി ചോരുന്നതിന്നു.

ചെവിയിൽ വേദനയുണ്ടായി ചെവികേളായ്, ചെവിയിൽനിന്നു ചലംവാതുക, നാറ്റം പുറപ്പെടുക എന്നിങ്ങനെ പലതരമുള്ള ഭിന്നങ്ങളെയും ഇയർഔയിൽ എന്ന ഏറ്റവും സുഖപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു. വില 3 ഒൺസിൻ 8 ണ; 1 ഒൺസിൻ 14 ണ.

SYRUP CARDUS. പിത്തഹരഔഷധം.

ഉറക്കമില്ലായ്മ, തലതിരിച്ചൽ, പിത്തം ഹർദ്ദിക്കൽ, കൈകൊൽതളപ്പ്, ശരീരം ക

ഴയുക, മലമൂത്രങ്ങളുടെ അക്രമം, നെഞ്ഞു നീറൽ ഇവയെല്ലാം ഗുപ്തഹിനകൾക്കു പീഡകളല്ലയോ? എന്നാൽ ഈ സിറപ് കരളു ഗുഹൻ എന്നവയുടെ എല്ലാ കേടുകളെയും നിരോധിച്ച ശരീരത്തിന്നു പാഷിന്ധം ആരോഗ്യവും വളർപ്പിക്കുന്ന ഒരു മിത്രമാണെന്നതിന്നു സംശയമില്ല. വില 8 ഒൺസിൻ 3 ക. 8 ണ. ചെറിയ കുട്ടി 1 ക. 1 ക. 14 ണ.

RINGWORM BALM. തലക്കുരോഗത്തിന്നു.

ശരീരത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന പൂഴുക്കടി, തഴുതണം, വാട ചൊരി, ചിരങ്ങ്, വ്രണം, ചുണങ്ങ് എന്നിവയെ ക്ഷണത്തിൽ സുഖപ്പെടുത്തും. വില ഡബ്ബി 1 നു 5 ണ; 1 ഡൺ 3 ക.

ചികിത്സസംബന്ധമായ പന്യകൾ സജ്ജമായി ആവശ്യക്കാർക്കു അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. ഇതിനുപുറമെ മോമിയോപ്പതിയും ടിക്സമരുന്നുകളും ആവശ്യംപോലുണ്ടു.

THE MALARIANA Co.

8 Hampankatta,
Mangalore S. K.

ഭി മലേറിയന്നു കമ്പനി,

8 ഹംപൻകട്ട,

മംഗലാപുരം

പഞ്ചാംഗം.

മഥൻ കർക്കര. - മഥൻ ചിങ്ങം. ആഴ്സ്സ് മൻമർ.

മ	1	ബ.	വി.	മക്കബായക്കർ.
മ	2	വ്യാ.	വി.	അലുൻ ലിശാ.
മ	3	വെ.	വി.	ശമലിശൽ.
മ	4	ശ.	വി.	ദോമ്മനിക്കാസ്.
ര	5	ഞാ.	✠	സെറാർദ്.
ര	6	തി.	ന. ക.	മരളപം.
ര	7	ചൊ.	വി.	അൽബത്താസ്.
ര	8	ബ.	വി.	കറിയോക്കാസ്.
ര	9	വ്യാ.	വി.	റൊമാസ്.
ര	10	വെ.	വി.	ലൊറാത്തിയാസ്.
ര	11	ശ.	വി.	തിബർസിസ്.
ര	12	ഞാ.	✠	വി. ക്ലാർ.
ര	13	തി.	വി.	യോഹ. ബർമ.
ര	14	ചൊ.	വി.	ഏലസബിയസ് (ഇ. വി)
ന	15	ബ.	✠	ഭാ. ക. മ. സ്വർഗ്ഗ.
ന	16	വ്യാ.	വി.	യൊവാക്കിം.
ന	17	വെ.	വി.	യസ്സീസ്.
ന	18	ശ.	വി.	അഗസ്റ്റിനസ്.
ന	19	ഞാ.	✠	വി. ഉബ്ബാൻ.
ര	20	തി.	വി.	ബെർനാർദ്.
ര	21	ചൊ.	വി.	യോഹ. പ്രൻസി.
ര	22	ബ.	വി.	തമോത്തി.
ര	23	വ്യാ.	വി.	ഫിലിപ്പ ബനീസി. (ഇ. വി)
ര	24	വെ.	വി.	ബർതുൽമെറ്റി.
ര	25	ശ.	വി.	ഉയിസ് രാ.
മ	26	ഞാ.	✠	വി. സെഫീ. പാ.
മ	27	തി.	വി.	പോമോൻ.
മ	28	ചൊ.	വി.	ആഗസ്റ്റിനോസ്.
മ	29	ബ.	വി.	യോഹ. ശിരോ.
മ	30	വ്യാ.	വി.	റോസദ്ലിമാ.
മ	31	വെ.	വി.	റൊമനോസ്.

✠ ഏലാവർക്ക കടമുള്ള ദിവസം